

MAGIC

WORLD ONLINE 4

โลกออนไลน์ในฝัน

Story : Mr.Saka



สำนักพิมพ์สตาปอร์นบุ๊คส์

ลำดับที่ 914

Magic World Online โลกออนไลน์ในฝัน เล่ม 4

เขียนโดย Mr. Saka

พิมพ์ครั้งแรก : มิถุนายน 2557

ISBN 978-616-00-1454-5

พิมพ์โฆษณาครั้งนี้ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ตามกฎหมายแล้ว

© สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

ไม่อนุญาตให้สแกนหนังสือ หรือคัดลอกเนื้อหาส่วนหนึ่งส่วนใดเพื่อสร้างฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากสำนักพิมพ์และเจ้าของลิขสิทธิ์แล้วเท่านั้น

หัวหน้ากองบรรณาธิการเด็กและเยาวชน : สุริยกานต์ พรหมมงคล

บรรณาธิการเล่ม : การบูร สุทธิไธธาพร ทรรศพร หล่อธราประเสริฐ

พิสูจน์อักษร : อดิภา อนันตานนท์ กัญญาภัทร สุขจินดา

ออกแบบปก : กฤษฎา รอดหลง ภาพปก : Panthera รูปเล่ม : สุพิน มาลัยทอง

พิมพ์ที่ : บริษัท ส.เอเชียเพรส (1989) จำกัด

เจ้าของ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : บริษัทสตาปอร์นบุ๊คส์ จำกัด

กรรมการผู้จัดการ/บรรณาธิการอำนวยการ : วรพันธ์ โลภิตสถาพร

รองกรรมการผู้จัดการ : สุภัคชญา โลภิตสถาพร บรรณาธิการบริหาร : ประวิทย์ สุวณิชย์

ผู้จัดการฝ่ายผลิต : ธิญาภัทร์ ฟองไชย ผู้จัดการฝ่ายขาย : กิ่งแก้ว ลิกะไชย

ผู้จัดการฝ่ายลิขสิทธิ์ต่างประเทศ : สินธุ์ พรสวรรค์โรจน์ ที่ปรึกษาทางกฎหมาย : ธนกร กองเพ็ง

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย บริษัทสตาปอร์นบุ๊คส์ จำกัด

18 ซอยลาดปลาเค้า 63 ถนนลาดปลาเค้า แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10220

โทรศัพท์ 0 2940 3855-6 โทรสาร 0 2940 3970

กองบรรณาธิการ : stpbook@yahoo.com

ฝ่ายสำนักงาน : info@satapornbooks.com

www.satapornbooks.com

ราคา 200 บาท

หากท่านผู้อ่านพบหนังสือไม่ได้มาตรฐาน เช่น หน้ากระดาษสลับกัน หน้าขาดหาย การเข้าเล่มไม่สมบูรณ์

สำนักพิมพ์ยินดีรับผิดชอบเปลี่ยนหนังสือเล่มใหม่ให้ท่าน

โปรดติดต่อและส่งหนังสือคืน พร้อมระบุรายละเอียดการชำรุดไปตามที่อยู่ด้านบน

หรือ โทร. 0 2940 3855-6 ต่อ 21, 54

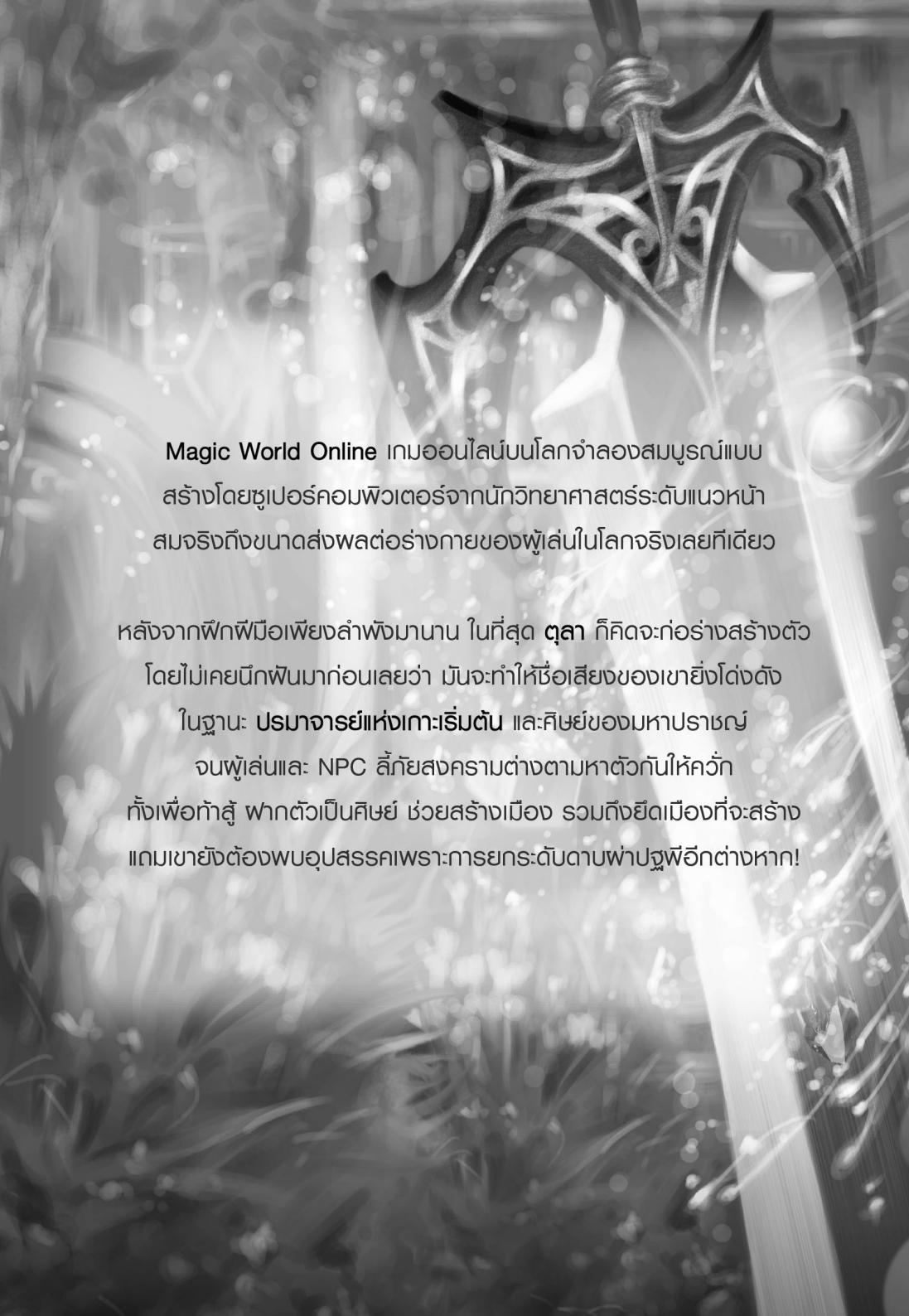


สำนักพิมพ์นี้เป็นสมาชิกสมาคม
ผู้จัดพิมพ์และผู้จำหน่ายหนังสือ
แห่งประเทศไทย



www

กร:ถายกนอบสายตากรีนรีด
www.greenread.com



Magic World Online เกมออนไลน์บนโลกจำลองสมบูรณ์แบบ
สร้างโดยซูเปอร์คอมพิวเตอร์จากนักวิทยาศาสตร์ระดับแนวหน้า
สมจริงถึงขนาดส่งผลต่อร่างกายของผู้เล่นในโลกจริงเลยทีเดียว

หลังจากฝึกฝีมือเพียงลำพังมานาน ในที่สุด **ตุลา** ก็คิดจะก่อร่างสร้างตัว
โดยไม่เคยนึกฝันมาก่อนเลยว่า มันจะทำให้ชื่อเสียงของเขายิ่งโด่งดัง
ในฐานะ **ปรมาจารย์แห่งเกาะเริ่มต้น** ศิษย์ของมหาปราชญ์
จนผู้เล่นและ NPC ลี้ภัยสงครามต่างตามหาตัวกันให้ควัก
ทั้งเพื่อทำสุ ฬากตัวเป็นศิษย์ ช่วยสร้างเมือง รวมถึงยึดเมืองที่จะสร้าง
แถมเขายังต้องพบอุปสรรคเพราะการยกระดับดาบฟ้าปฐพีอีกต่างหาก!

www.satapornbooks.com

72

ก่อร่างสร้างตัว

ยามเข้ามีด กลุ่มฟาลคอนหลายคนสนทนากันอย่างแผ่วเบา

“เมื่อคืนโคตรโหดเลยวะ” โจกล่าวอย่างสยองขวัญ เขายังจำเหตุการณ์เมื่อคืนได้อย่างชัดเจน สมาชิกกิลด์ฟาลคอนสองกลุ่มสลับกันรุมโจมตีตุลาคนเดียวอย่างต่อเนื่อง แต่กลับล้มตายดูไบไม่ร่วง ทว่านั่นยังไม่เท่าไร เพราะนรกที่แท้จริงเริ่มขึ้นหลังจากการประลองผ่านไปสักพัก แล้วพวกแมวนึกสนุกเข้ามาร่วมแจมด้วย แม้ภายหลังตุลาจะขอโทษขอโพยกับทุกคน บอกว่าเจ้าเหมียวพวกนี้ออมมือไม่เป็น ทำได้แค่ฆ่าในปริบทาหรือทรมานเหยื่อเล่นเพื่อความสนุก ไม่ได้เกิดจากเจตนาร้าย

“นายคิดว่าจริงๆ แล้วตุลามีฝีมือมากแค่ไหน ขนาดหมัดลุ่นๆ ไม่ใช้พลังพิเศษยังอัดพวกเรากระดูกหักยั้งกับหักไม้จิ้มฟัน ถ้าเขาจริงไม่รู้จักน่ากลัวขนาดไหน” ราล์ฟกล่าวอย่างสงสัย

หมิงหมิงที่ตามไปดูเมื่อคืนถอนหายใจออกมา “พวกนายลืมอะไรไปหรือเปล่า คุณตุลานั้นโด่งดังจากการใช้ดาบยักษ์นะ เมื่อคืนแค่ดูก็รู้แล้วว่าไม่ได้เอาจริง”

พัลลภากล่าวเสริม “เมื่อคืนฉันโชคดีที่ระดับทักษะเลือนสูงขึ้น แคมค่าความสนิทสนมของฉันกับเกลยังสูงมากพอ ฉันเลยคุยกับมันได้ พวกเธอรู้หรือเปล่าว่าคนที่ไปเผาป่าแมลงคือคุณตุลาเองนั่นแหละ แคมตอนไปลุยยังคลาส 1 เลเวลก็ยังไม่ตันชะด้วยซ้ำ”

คนที่เหลือต่างตกตะลึง พวกเขาเองก็เคยไปสำรวจป่าแมลง และต้องยอมรับว่าต่อให้ทุ่มกำลังคนทั้งกิลด์ก็ยังไม่แน่ใจว่าจะบุกไปถึงบอสได้หรือเปล่า อย่างน้อยต้องมีคลาส 3 เกินห้าสิบคนถึงจะมั่นใจได้ว่าเขาอยู่ ผู้เล่นคลาส 1 ถล่มรังแมลงได้ด้วยตัวคนเดียวนั่นไม่น่าเป็นไปได้

“มิน่า” หมิงหมิงพึมพำ “ตอนที่ฉันไปช่วยลูกค้าทำภารกิจกับคุณตุลา ถึงได้ไม่มีแมลงเข้ามาก่อวุ่นสักตัว คิดว่าคุณตุลาคงจะได้ทักษะบางอย่างจากการเผาป่าแมลงแน่เลย พวกแมลงถึงได้หนีหายหมด”

“แล้วเขายังไงนะ ถึงจัดการพวกแมลงได้หมดป่า” เอมีกล่าวอย่างสงสัย

“ไม่รู้สิ เกลบอกว่าตอนนั้นพวกมันทั้งห้าตัวถูกพิษกัน กว่าจะขับพิษออกมาได้ พอลืมตาขึ้นมาก็พบว่ารอบๆ กลายเป็นทะเลเพลิงไปแล้ว บลังก้ากับบลูอายส์ได้ปราบพิษมาตอนนั้นแหละ” พัลลภาอธิบายเรื่อยๆ

“ให้ตายเถอะ อยากเห็นคนคนนี้ตอนเอาจริงเฮะ” ราล์ฟกล่าวอย่างตื่นเต้น “น่าจะไม่ต้องยกว่าพวกคลาส 4 แน่ๆ เธอได้ถามหรือเปล่าว่าพวกแมวเคยเห็นตอนตุลาเอาจริงหรือเปล่า”

“ลองถามแล้ว พวกแมวบอกว่าไม่รู้ เพราะเวลาพวกมันประลองกับคุณตุลา เขาไม่ยอมใช้พลังพิเศษ แต่บลังก้าเคยเล่นชนทลองทำลายลูกบอลความร้อนของคุณตุลาครั้งหนึ่ง ผลคือเกือบตาย หลังจากนั้นคุณตุลาถึงได้เด็ดขาดเลยว่า เวลาที่เขาฝึกใช้พลังพิเศษ ห้ามพวกแมวเข้าไปใกล้ๆ ยิ่งวิชาดาบพวกแมวบอกแคว่ว่าเคยเห็นคุณตุลาซ้อมแต่มองไม่เห็น”

“ไอ้เหมียวสายฟ้าแลบห้าตัวเนี่ยนะมองไม่เห็น” ราล์ฟร้องออกมา

อย่างตกใจ

พัลลภพยักหน้ารับ “ถึงจะไม่น่าเชื่อ แต่เกลบอกว่าคุณตุลาเป็นพวกสายเน้นความเร็ว พลังโจมตีไม่แรงมาก ถ้าไม่ใช่ดาบหรือพลังพิเศษพวกแมวยังพอสู้ไหว แต่ต้องหาร่มหนึ่งนะ ไม่งั้นไม่ไหวเหมือนกัน”

“ปีศาจชัดๆ” โจดกกล่าวออกมาไม่ได้ “ขนาดพลังโจมตีต่ำยังหักกระดูกพวกฉันเป็นว่าเล่น ทักษะต่อสู้มือเปล่าระดับไหนกันแน่เนี่ย ยิ่งวิชาดาบที่เหนือกว่านั้นยิ่งไม่กล้านึกจินตนาการเลยแฮะ”

โจนึกถึงการประลองเมื่อคืนก็ถึงกับขนลุก น่าเสียดายที่ระดับของตุลาต่ำกว่าพวกเขามาก แม้ว่าจะถูกตุลาจัดการไปมากขนาดไหน แต่ระดับทักษะของพวกเขากลับเพิ่มขึ้นน้อยมาก

“แต่ยังไงฉันก็ว่าพวกเราโชคดีที่ตุลายอมสอน โดยเฉพาะท่าก้าวเท้าต่อเนื่องที่แค่เรียนขั้นพื้นฐาน ทักษะเสริมของฉันที่ไม่ขยับมานานก็เลื่อนไปหลายระดับเลยทีเดียว” ราล์ฟกล่าว

หลายๆ คนพยักหน้าเห็นด้วย ท่าเท้าที่ว่าการก้าวเท้าต่อเนื่องที่มีรูปแบบกึ่งวิ่งกึ่งพุ่งตัว ทุกครั้งที่เคลื่อนไหวในลักษณะนี้ ทักษะวิ่งกับพุ่งตัวจะถูกใช้งานโดยอัตโนมัติ เมื่อเสริมกับวิชาตัวเบา ความเร็วจึงเพิ่มขึ้นหลายเท่า

“ว่าแต่ท่าทำนี่มาจากสำนักไหน เกาะเริ่มต้นไม่น่าจะมีสอนนะ ไล่ทักษะแบบนี้” โจดกล่าวอย่างสงสัย

หมิงหมิงอธิบายว่า “เมื่อคืนตอนพวกนายกำลังฝึกฉันเลยถามคุณตุลา เห็นว่าท่าทำพวกนี้ดัดแปลงมาจากศิลปะการต่อสู้ของโลกจริง คุณตุลาบอกว่าในสำนักที่ทวีปหลักน่าจะมีเหมือนกัน”

“ขอบอกไว้ก่อนเลยนะ ห้ามเอาทุกอย่างที่พวกเราได้เรียนจากคุณตุลาไปสอนคนอื่นหรือเขียนตำราขายเด็ดขาด ฉันไม่ชอบพวกที่แอบทำอะไรลับหลังแบบนี้ ถ้าพวกเรากันไหนทำ ฉันจะตัดเป็นตัดตายกันเลย”

พัลลภาบอกเสียงเข้ม

ทุกคนพยักหน้ารับ พวกเขาเองก็เคยเจอประสบการณ์แย่ๆ ที่ทวีปหลักมาแล้ว ทั้งการถูกหักหลังและการทำตามใจตัวเองของผู้เล่นคนอื่นๆ แต่หลังจากที่พัลลภาล่าวจบ ก็ได้ยินเสียงหัวเราะดังออกมาจากทางบ้านพัก ทุกคนหันไปมองก็พบตุลายืนยิ้มอยู่อย่างช้าๆ

“ไม่ต้องเคร่งเครียดอะไรมากมายขนาดนั้นหรอกครับ ถ้าคุณจะไปสอนหรือถ่ายทอดให้คนอื่น ผมก็ไม่ว่าอะไรหรอก” ตุลาหัวเราะออกมาเบาๆ แล้วกล่าวต่อ “แต่ถ้าจะถ่ายทอดออกไป ผมขออย่างเดียว ถ่ายทอดออกไปให้ตรงกับความเป็นจริงและเกิดประโยชน์ต่อคนอื่นก็พอ ถ้าเป็นไปได้อย่าถ่ายทอดให้กับคนไม่ดี แค่นั้นผมก็พอใจแล้วครับ”

“เอ่อ คุณตุลามานานแล้วหรือคะ” พัลลภาล่าวขึ้นๆ ไม่รู้ตัวเลยว่าตุลาออกจากบ้านพักมาตอนไหน

“ก็ออกมาทันได้ยินคำพูดของคุณพัลลภาพอดีแหละครับ” ตุลาเอ่ยยิ้มๆ แต่ความจริงเขาได้ยินคำพูดของคนกลุ่มนี้มาสัปดาห์แล้ว และได้ตัดสินใจว่าต้องไปกำชับพวกแมวให้ดีกว่านี้ ไม่นึกเลยว่าเจ้าเหมียวจะบอกความลับของเขากับพัลลภามากขนาดนี้ ถึงจะรู้ว่าพัลลภารักแมวมานัก แต่การที่ค่าความสนิทสนมของเกลกับพัลลภาเพิ่มขึ้นมาเร็วมากจนสื่อสารกันได้ เขาเองก็นึกไม่ถึง

ตุลาพูดคุยกับเหล่าแกนนำของกลุ่มฟาลคอนลักพัก แล้วเริ่มลงมือทำอาหารเข้าให้ทุกคน หลังอาหาร กลุ่มฟาลคอนก็แยกย้ายกันออกไปทำงาน พวกที่อยู่คลาส 2 จะเข้าไปปรับผู้เล่นเพื่อพาไปเก็บเลเวล เนื่องจากหากคลาส 3 ชำเอนสเตอร์ จะได้ประสบการณ์น้อยเกินไป พวกคลาส 3 จึงพากันไปจัดการขยายถนนที่ใช้แบ่งเขตป่า พร้อมทั้งสำรวจว่าโซนไหนที่บอสยังไม่เกิด

ผู้เล่นสายจิตชวนตุลาไปช่วยต้อนสัตว์อสูรเพื่อเพิ่มเลเวลให้กับ

มอนสเตอร์ต้นไม้กินคนในโซนที่ยังไม่มีบอส พัลลภาแนะนำว่า

“พวกเรากำหนดตำแหน่งกันให้ดีๆ ก่อน แล้วค่อยดันมอนสเตอร์ไปในทิศทางที่กำหนด วิธีดันก็ง่ายๆ แค่คุณตุลาปล่อยจิตสังหารออกมา ก็ทำได้แล้วค่ะ เดี่ยวพวกมอนสเตอร์ก็วิ่งหนีไปเอง”

ตุลาที่ได้ยินก็ยิ้มอย่างเขินๆ แล้วกล่าวว่า “ผมใช้จิตสังหารไม่ได้ครับ”

สมาชิกกิลด์ฟาลคอนที่มาด้วยกันเบิกตาโพลง หลายคนถึงกับหยิกตัวเองเพื่อพิสูจน์ว่าไม่ได้ฝันไป เป็นไปได้อย่างไรที่ผู้เล่นสายจิตซึ่งมีฝีมือระดับสูงอย่างตุลาจะใช้จิตสังหารไม่ได้ แต่ที่ตุลากล่าวก็เป็นความจริง โดยพื้นฐานจิตสังหารต้องมาจากความโกรธ แต่ตุลามีเงื่อนไขต้องผนึกสติสมาธิตลอดเวลาจึงต้องควบคุมสติสมาธิทุกวินาทีที่เคลื่อนไหว ใ้การปล่อยให้อารมณ์โกรธครอบงำนั้นถือเป็นสิ่งต้องห้าม

“อืม จะว่ายังไงดีล่ะ เขาเป็นว่าผมฝึกควบคุมสติสมาธิตลอดเวลาครับ การจะปล่อยใจให้โกรธและขาดสติสำหรับผมถือเป็นสิ่งต้องห้าม ยิ่งผมฝึกวิชาการต่อสู้ในโลกจริง ยิ่งต้องรู้จักควบคุมความรู้สึกของตัวเอง ไม่งั้นจะเป็นอันตรายต่อคนที่อยู่ใกล้ซิดครับ” ตุลาพยายามอธิบายเหตุผล

กลุ่มฟาลคอนคิดตามที่ตุลาพูด เมื่อลองนึกจินตนาการเวลาที่ตุลานอตหลุดในโลกจริงก็อดสงสัยไม่ได้ ถึงร่างกายในเกมจะแข็งแกร่งกว่าโลกจริงเป็นสิบๆ เท่า แต่ความแข็งแกร่งที่ตุลาแสดงออกมาเมื่อคืนต่อให้หารสิบก็ยังน่ากลัวอยู่ดี

“อืม ความโกรธทำให้ปลุกจิตสังหารได้ง่ายก็จริงค่ะ แต่จิตสังหารจริงๆ มาจากความมุ่งมั่นและความตั้งใจที่จะฆ่าซะมากกว่า คุณตุลาลองควบคุมจิตแล้วส่งความตั้งใจไปที่ฝูงงวางตรงนั้นดูสิคะ ถ้าทำให้มันเตลิดหนีได้ก็ถือว่าทำได้แล้วค่ะ” พัลลภาพยายามอธิบาย เธอเอง

ก็รู้สึกดีที่ได้แนะนำตุลาเหมือนได้ตอบแทนที่ตุลาสอนพวกเธออย่างไม่หวังวิชา (ซึ่งความจริงแล้วเข้าใจผิด เพราะตุลาก็กวีชาส่วนใหญ่ไว้ ยอมสอนแค่ขั้นพื้นฐานเท่านั้น เพียงแต่พวกนี้ไม่รู้เท่านั้นเอง)

“อืม ความตั้งใจและความมุ่งมั่นที่จะฆ่าอย่างนั้นหรือ” ตุลาพึมพำเบาๆ ปกติเขาจะซื่อสัตย์และความคิดซะมากกว่า แต่คราวนี้คงต้องลองฝึกอะไรใหม่ๆ ดูบ้าง น่าจะสนุกดี

ตุลาเพิ่งสมาธิไปที่ฝูงกวางแล้วค่อยๆ ปลดปล่อยความคิดฆ่าฟันออกมา เสียระบบก็แจ้งทักษะจิตสังหารที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แทนที่ฝูงกวางซึ่งได้รับผลกระทบจากจิตสังหารที่เย็นยะเยือกของตุลาจะวิ่งหนีกลับไม่สามารถยับยั้งตัวได้ ไม่เพียงแต่ฝูงกวาง แม้แต่สมาชิกกิลด์ฟาลคอนที่อยู่ใกล้ๆ ยังไม่สามารถยับยั้งตัวได้ พวกเขาต่างหลั่งเหงื่อออกมาอย่างต่อเนื่อง ยิ่งอยู่ใกล้ยิ่งรู้สึกหนาวดกัลวจนแทบจะสลบ มีแค่พวกแมวเท่านั้นที่ไม่รู้สึกอะไรนัก

พวกแมวฝึกฝนการรับรู้จิตสังหารในระดับที่สูงกว่านี้จากไปตำลงมาจากนิน ยังรู้ว่าพลังนี้ส่งออกมาจากร่างของตุลา พวกมันยังไม่รู้สึกถึงอันตราย เพราะแน่ใจว่าตุลาไม่ทำร้ายพวกมันอย่างแน่นอน สมกับที่พวกมันเชื่อใจและภักดีต่อตุลาในระดับสูงสุด

สุดท้ายตุลาก็หยุดปล่อยจิตสังหารแล้วหัวเราะออกมา “ผมคงไม่เหมาะกับการใช้จิตสังหารจริงๆ นั่นแหละครับ ดูสิ เฟ่งสมาธิตั้งนาน พวกมันไม่เห็นเตลิดหนีเลย ขนาดทักษะจิตสังหารเลื่อนจากระดับ 1 ไปเป็นระดับ 40 กว่าแล้วนะเนี่ย”

ตุลาหันมามือให้กับพัลลภาแล้วกล่าวว่า “เอาเป็นว่า ผมขอเข้าเมืองไปจัดการเรื่องการเขียนคู่มือ และขอฝากพวกแมวเหมียวไว้ที่นี่นะครับ”

พัลลภากล่าวรากับละเมอออกมาว่า “คะ คะ เข้าใจแล้วคะ”

ตุลากดใบวาร์ปเข้าเมือง ทันทีที่ตุลาหายไปสมาชิกกิลด์ฟาลคอนที่

อยู่ใกล้ๆ ก็เกิดอาการเข่าอ่อน พวกกันลั้มตัวลงพร้อมๆ กัน ส่วนมอนสเตอร์ที่อยู่ในบริเวณนั้นก็ลั้มตัวลงแล้วกลายเป็นแสงหายไป

“ติดโคมากันทุกคนเลยสินะ จิตสังหารอะไรกันเนีย ไหนว่าเกาะเริ่มต้นผู้เล่นทำร้ายกันไม่ได้ไง จิตสังหารเมื่อไหร่ก็ทำเอาเกือบตาย” สมาชิกคนหนึ่งกล่าวเสียงสั้น

“ถ้าไม่ใช่เกาะเริ่มต้น พวกเราอาจตายไปแล้วก็ได้” สมาชิกอีกคนกล่าวรับพลางเปิดเมนูเช็คค่าสถานะ “ดูสิ พลังชีวิตไม่ได้ลดลงสักจุด เหมือนกับการว่ายน้ำเวทน้ำแข็งนั่นแหละ ถึงเลือดจะไม่ลดแต่ก็ยังรู้สึกหนาวได้น่ากลัวจริงๆ”

พัลลภาอดหันไปถามเกลไม่ได้ “เกล คุณตุลาไม่เคยใช้จิตสังหารจริงๆ เหรอ ทำไมมันถึงแรงขนาดนี้ล่ะ”

เกลเอียงคอแล้วถามกลับว่า “มันแรงตรงไหนเหรอ จิตสังหารระดับนี้ยังไม่ได้ครึ่งของนายจอมโหดซะด้วยซ้ำ”

“นายจอมโหดคือใครเหรอ” พัลลภาถามอย่างสงสัย

“ก็...อะ บอกไม่ได้นี่นา ตุลาห้ามไว้” เกลร้องออกมา ทำให้พัลลภารู้ได้ทันทีว่าตุลารู้เรื่องที่เธอสามารถสื่อสารกับสัตว์เลี้ยงของเขาได้แล้ว เลยสั่งห้ามเอาไว้ก่อน

‘ให้ตายสิ ความลับเยอะจริงๆ ตานี้’

เมื่อตุลาเข้ามาในเมืองและได้ยินเสียงระบบรายงานค่าประสิทธิภาพจากการฆ่าสัตว์อสูรจำนวนมาก เขาก็อดขมวดคิ้วไม่ได้

“ให้ตายเถอะ เจ้าเหมียวพวกนี้ ทั้งๆ ที่ห้ามไว้แต่พอห่างสายตาแป๊บเดียวก็ล้าบบางมอนสเตอร์ซะแล้ว น่าจะพาเข้าเมืองมาด้วยแฮะ กลุ่มฟาลคอนจะลำบากไหมเนีย”

ตุลาพิมพ์ำเบาๆ แล้วกดเมนู ปิดการรายงานผลที่เป็นรูปแบบ

เสียงเพราะรู้สึกไร้ค่า โดยไม่ได้รู้เลยว่าไฉ่รายงานการสังหารสัตว์หรือ
เมื่อครูเป็นผลงานของตัวเอง ส่วนกลุ่มฟาลคอนก็ได้ซื้อสรูปที่ตรงกันว่า
ต่อไปนี้จะห้ามทำให้ตุลาโกรธเด็ดขาด ถ้าไม่ยอมเจอจิตสังหารที่เจียบงัน
และอำมหิตจนราวกับจะกระชากวิญญาณออกไปจากร่าง

ในร้านหนังสือ ตุลาใช้เวลามากกว่า 1 ชั่วโมงในการบันทึก

รายละเอียดข้อดีข้อเสียของการฝึกพลังหลายสาย และยกตัวอย่างที่เห็น
ได้อย่างชัดเจนเช่น ความเหนื่อยล้าและระดับการฟื้นฟูพลัง ก่อนจะ
สรุปว่า หากต้องการใช้พลังหลายสายพร้อมๆ กันอย่างมีประสิทธิภาพ
ต้องมีสมาธิเป็นเลิศ จะได้ไม่เกิดความสับสนในการใช้พลัง

ดังนั้นหากสามารถถ่ายทอดที่มีความยาวหลายนาที่ โคจร
ลมปราณ เคลื่อนไหว และใช้พลังจิตได้พร้อมๆ กัน รวมถึงมีพลังแฝง
ในร่างกายในระดับสูง อยากจะใช้พลังหลายสายได้ก็เชิญตามสบาย
โดยวิธีที่เหมาะสมที่สุดคือ เน้นฝึกฝนสายหลักเพียงสายเดียว อีกสองสาย
ที่เหลือเรียนรู้เพื่อเสริมความสามารถเล็กน้อยก็พอ อย่าเน้นฝึกทั้งสามสาย
ไม่อย่างนั้นจะไม่สามารถใช้พลังระดับสูงได้

คู่มือที่ตุลาเขียนขึ้นใหม่นี้เขาพยายามหลีกเลี่ยงการกล่าวถึงพลัง
ธรรมชาติ เพราะเกรงว่าผู้อ่านจะไม่เข้าใจ พร้อมทั้งลงรายละเอียดปลีกย่อย
มากมาย และใส่ข้อคิดเห็นที่เขาวิเคราะห์ลงไปด้วย แม้ว่าหลายๆ จุดจะ
บิดเบือนไปบ้างเพื่อป้องกันความสับสน แถมยังมีตัวอย่างประกอบหลาย
รูปแบบ ทำให้คู่มือเล่มนี้หนาเกือบ 50 หน้า ระบบประเมินให้เป็นคู่มือ
ระดับ B+ ราคาหลายร้อยเหรียญทอง มีโบนัสเพิ่มค่า INT ถึง 20 หน่วย
เลยทีเดียว จนตุลาอดคิดในใจไม่ได้ว่า

‘มิน่า ค่า INT ของเราถึงขึ้นเอาๆ ข้อมูลแต่ละอย่างที่เรามีมัน
ระดับสูงๆ ทั้งนั้นเลยนี่หว่า ส่วนใหญ่เกี่ยวกับพื้นฐานของพลังพิเศษใน

เกมทั้งนั้น ถ้าเราถ่ายทอดความรู้ทั้งหมดที่มีให้กับคนอื่น คงสร้างยอดฝีมือขึ้นมาได้ไม่ยากเลยสินะ’

ตอนนี้ตุลาเข้าใจวิธีพัฒนาความสามารถของเกมนี้มากขึ้นแล้วจริงๆ แล้วก็เป็นอย่างที่ลูคัสเคยบอกไว้ ทักษะพื้นฐานโดยทั่วไปจะมีรูปแบบการพัฒนา โดยขั้นแรกคือการใช้งานบ่อยๆ หรือการขยันฝึกฝน แต่ต่อให้ฝึกจนถึงขีดสุดยังก็ทำได้ถึงระดับ 70 เท่านั้น หากต้องการพัฒนาให้มากขึ้นต้องอาศัยความเข้าใจและการประสานพลังถึงจะพัฒนาต่อได้ และถ้ามีความเข้าใจในการใช้พลังและวิชาการต่อสู่ระดับหนึ่งก็จะเข้าสู่ระดับของวิถีสั้น ส่วนระดับสูงสุดต้องอาศัยโชค หรือระดับความเข้าใจขั้นสูงที่เรียกว่า การรู้แจ้ง จึงจะสามารถเข้าสู่ระดับของแก่นแท้ได้

เมื่อมองจากจุดนี้จะเห็นได้ว่า การที่ผู้เล่นมีพัฒนาการรวดเร็วกว่า NPC ถึง 10 เท่า ไม่ได้ช่วยให้ผู้เล่นได้เปรียบ NPC ในเกมนี้เลย เพราะการจะพัฒนาจนถึงระดับสูงได้ต้องพึ่งสติปัญญาและการทำความเข้าใจในวิชาที่ฝึก ถึงผู้เล่นจะพัฒนาได้ไวกว่า 10 เท่า แต่ก็มีเวลาน้อยกว่า NPC 4 เท่า เพราะคนปกติออนไลน์ได้วันละ 6 ชั่วโมงเท่านั้น พอหักลบกันแล้ว ผู้เล่นก็ไม่ได้มีเงื่อนไขที่เหนือกว่า NPC ในเกมนี้เลย ในทางกลับกันเหล่า NPC ที่ใช้ชีวิตอยู่ในเกมนี้ยังจะมีเวลาและความมุ่งมั่นมากกว่าผู้เล่นซะอีก

‘สงสัยคงต้องสร้างกองทัพของตัวเองขึ้นมาจริงๆ สินะ’ ตุลาคิดในใจ จากการต่อสู้กับบอสแมลงที่ผ่านมามาทำให้เขารู้ได้อย่างชัดเจนว่าคนคนเดียวมีขีดจำกัดมากขนาดไหน ถ้าเขาในตอนนั้นอยู่ในทวีปหลักที่ผู้เล่นฆ่ากันได้อย่างอิสระไม่ว่าจะในเมืองหรือโรงแรมคงจะไม่รอด แต่ถ้ามีกองกำลังคอยคุ้มกันในช่วงเวลาที่เขาไม่พร้อมจะมีประโยชน์มาก และนี่คือสาเหตุหลักที่ตุลายังไม่กล้าไปจัดการกับบอสลับตัวอื่น ขนาดบอสธรรมดาที่ไม่มีผู้เล่นจัดการมา 3 ปีในเกม (เพราะช่วงสงครามทำให้

ไม่มีคนมาปราบบอสในเกาะเริ่มต้นเลย) ยังโหดหินขนาดนี้ บอสลับคงน่ากลัวกว่านี้หลายเท่า

หลังจากเขียนคู่มือเสร็จ ตุลา ก็อ่านบททวนอีกหลายรอบ เขาพิจารณาถึงผลดีผลเสียแล้วตัดสินใจส่งคู่มือดังกล่าวเข้าสู่ระบบ โดยไม่สนใจว่าคู่มือเล่มที่สองจะทำให้เขากลายเป็นศัตรูกับพวกผู้เล่นเก่าหรือเปล่า ตุลาเขียนออกมาเพียงเพราะรู้สึกว่าการที่แก้บัลลงข้อมูลของเขาแล้วมีคำแนะนำที่ไม่ดีต่อท้าย เขาต้องเป็นคนรับผิดชอบในการแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้อง

ตุลาส่งคู่มือเข้าสู่ระบบแล้วเริ่มสำรวจว่าตำราทักษะระดับสูงมีมากขนาดไหน ผลปรากฏว่าตำราระดับสูงมีอยู่เป็นจำนวนมาก ราคาตั้งแต่หนึ่งพันถึงหนึ่งแสนเหรียญทอง มีทั้งตำราเฉพาะสายพลังเพียงสายเดียว และทักษะจากการผสมพลังหลายสาย ซึ่งเขาสนใจมาก และเมื่อตรวจดูบัญชีที่เปิดไว้สำหรับรับเงินที่ได้จากการซื้อขายคู่มือ เขาเองยังต้องตกใจ หลังจากคู่มือถูกลดระดับและถูกเผยแพร่ข้อมูลออกไปจนทุกคนรู้กันหมดแล้ว มันยังอุตสาหายได้อีกหลายล้านเล่ม ทำให้ยอดเงินในบัญชีของเขาตอนนี้มีหลายแสนเหรียญทองเลยทีเดียว

ตุลาต้องหักห้ามใจอย่างหนักที่จะไม่ใช้เงินซื้อตำราทักษะระดับสูงมาอ่านเล่น แล้วเริ่มวางแผนการฝึกฝนกองทัพ NPC ทันที เท่าที่ลองคำนวณดู แม้มันจะมีค่าใช้จ่ายมหาศาลแต่ก็น่าสนใจสุดๆ โดยอันดับแรกเขาคงต้องติดต่อกลุ่มฟาลคอนดูก่อน ถ้าพวกนี้ยอมช่วยเหลือก็จะทุ่นเวลาในช่วงเริ่มต้นได้มาก หลังจากวางรูปแบบการฝึกฝนและการจัดเตรียมความพร้อมด้านสถานที่แล้ว เขาก็เดินทางกลับไปหากลุ่มฟาลคอน

เมื่อไปถึงตุลาพบว่ามีสมาชิกกิลด์ฟาลคอนที่ว่างอยู่ไม่กี่คน จึงรีบติดต่อขอพูดคุยกับแกนนำทันที เขารออยู่เกือบครึ่งชั่วโมงรอราล์ฟกับโจจึงมีเวลาวางมาพบ

“ว่าไงครับ คุณตุลา มีอะไรหรือเปล่า” ราล์ฟถาม ตุลาสูดลมหายใจลึกๆ แล้วกล่าวว่

“เท่าที่ผมดูในตอนี้ ผมคิดว่าพวกเราน่าจะขยายธุรกิจช่วยผู้เล่นทำควสได้อีกเยอะเลยนะครับ กลุ่มของพวกคุณมีคณอยู่แค่สามสิบคนเท่านั้น แล้วก็ต้องกำหนดเวลาออนไลน์ให้ตรงกัน ทำให้รับลูกค้าได้จำนวนจำกัด ผมเลยเกิดความคิดขึ้นมว่า ถ้าพวกเราสามารถรองรับลูกค้าได้ตลอดเวลาละ พวกเราน่าจะมีรายรับมากกว่านี้ได้นะครับ”

“อืม ก็น่าคิดนะครับ หมายความว่าคุณตุลาอยากให้เราปรับสมาชิกเพิ่มมากขึ้นหรอ กำลังคนของพวกเราตอนนี้แค่ดูแลป่า 9 โซนก็เต็มที่แล้ว ถ้าจะขยายให้มากกว่านี้คงต้องรับคนเพิ่ม แล้วต้องเป็นผู้เล่นที่มีฝีมือมากพอด้วย ไม่งั้นก็ไม่ไหว” โจเอย์

ตุลาส่ายหน้าแล้วกล่าวว่า “รับผู้เล่นมากกว่านี้ก็ไม่มีประโยชน์หรอกครับ ยังไงผู้เล่นก็มีช่วงเวลาที่ต้องออกจากเกม ที่ผมอยากจะทำคือฝึกฝน NPC ให้เป็นผู้ช่วยมากกว่า ถ้าทำได้พวกเราจะสามารถรับลูกค้าได้ตลอดเวลาเลยนะครับ”

“ความคิดดีนะครับ แต่อย่างที่คุณเกะนั่นมันรองรับผู้เล่นโซนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ช่วงเวลาอื่นลูกค้ามีไม่มากหรอก” ราล์ฟพูดเสริม “อีกอย่างการฝึก NPC ให้เก่งก็ไม่ใช่เรื่องง่าย ผมเคยฝึกพวกทหารมาก่อนเลยรู้ดี พวกนี้พัฒนาฝีมือได้ช้ากว่าผู้เล่นเยอะเลยนะครับ”

ตุลากล่าวอย่างมั่นใจว่า “ให้เวลาผม 1 เดือนในโลกจริงสิครับ รับรองว่าผมจะสามารถฝึกกลุ่มทหารที่รับภารกิจแทนพวกคุณได้”

เวลา 1 เดือนในโลกจริง สำหรับผู้เล่นที่ออนไลน์ได้นั้นละ 6 ชั่วโมง หรือ 2 วันตามเวลาในเกม นับเวลาจริงๆ ก็แค่ 2 เดือนเท่านั้น แต่สำหรับ NPC ที่ใช้ชีวิตอยู่ในเกมจะเท่ากับ 8 เดือน ตุลาตั้งใจว่าเขาจะใช้ช่วงเวลานี้ฝึกฝนพวก NPC ให้มีฝีมือยอดเยี่ยมให้จงได้ ไปด้ากลางเคยฝึกพวกแมว

ของเขาจนเก่งได้ ทั้งที่แบ่งเวลาครึ่งหนึ่งไปฝึกฝนเขา ตุลาจึงมั่นใจว่า เขาเองก็น่าจะทำได้ ยิ่ง NPC ที่เป็นมนุษย์น่าจะคุยกันง่ายกว่าพวกแมวที่เอาแต่เล่น

ในขณะที่ราล์ฟกับโจกำลังครุ่นคิดอยู่ ตุลา ก็กล่าวต่อ “ความจริงการคุยกันเรื่องนี้อาจเร็วเกินไปบ้าง แต่ผมคิดว่าพวกเราน่าจะตกลงกันก่อน หากกลุ่มทหารรับจ้างของผมฝึกฝนสำเร็จจนเริ่มดำเนินงานได้เมื่อไหร่ รายรับที่ได้ผมจะโอนให้พวกพี่ 15% ส่วนรายได้ของกลุ่มพวกพี่ ผมจะไม่เอาเข้ามารวม ดีไหมครับ ผมคิดแผนนี้เพื่อเอาไว้สำหรับช่วงที่สงครามจบแล้วมีการเปิดทวีปใหม่ พวกพี่คงไม่คิดที่จะเล่นในเกาะเริ่มต้นแห่งนี้ตลอดไปใช่ไหมครับ ถ้าพวกพี่วางมือแล้วให้ผมรับช่วงต่อ พวกพี่จะได้มีรายรับอย่างต่อเนื่องครับ”

ข้อเสนอที่น่าสนใจมาก พวกเขาเป็นผู้เริ่มต้นธุรกิจนี้ก็จริง แต่ตุลาที่ตั้งใจมารับช่วงต่อกลับคิดแผนการที่เอื้อประโยชน์ให้กับพวกเขา ทั้งที่ในความเป็นจริงแค่รอให้พวกเขาออกจากเกาะเริ่มต้นแล้วเข้ามาทำต่อเองก็ได้ ด้วยความสามารถของตุลา พวกเขามั่นใจว่าการฝึกคนมาทำงานแบบนี้ไม่ใช่เรื่องยากเลย

ราล์ฟครุ่นคิดอยู่สักพักก็กล่าวว่า “เป็นข้อเสนอที่ดีมากครับ ดิฉันเกินไป ผมคิดว่าพวกเราขอรับแค่ 10% จะดีกว่า เพราะค่าใช้จ่ายมันไม่น้อยๆ ถ้าเป็นผู้เล่นยังพอคุยกันได้ แต่ถ้าเป็น NPC การที่จะให้พวกเขามาทำงานให้ยังงี้ก็ต้องใช้เงินจ้าง แล้วผู้เล่นในเกาะเริ่มต้นแห่งนี้ก็ไม่ได้มีมากนักเมื่อเทียบกับเกาะเริ่มต้นอื่นๆ คุณตุลาคิดว่ามันจะคุ้มหรือครับ”

ตุลายิ้มออกมา สิ่งที่เขาต้องการอย่างแท้จริงไม่ใช่เงินที่จะได้จากธุรกิจนี้ แต่เป็นการฝึกฝนกองกำลังของตัวเองต่างหาก หากมีกองกำลังที่เชื่อใจได้ เขาจะสามารถทำในสิ่งที่คิดได้อีกหลายอย่าง ตุลาคิดว่าต่อให้

เขาถูกกักอยู่ในเกาะเริ่มต้น แต่จะใช้เวลาที่เหลือส้นสะเทือนธุรกิจของโลกนี้ให้ดู มันเป็นความท้าทายบทใหม่ที่ทำให้ตุลาอดตื่นเต้นไม่ได้

“รับรองว่าคุ้มแน่ๆ ครับ แผนงานขั้นแรกของผมคือ การสร้างค่ายในบริเวณใกล้เคียง กันเอาไว้เป็นที่ฝึกฝนทักษะของพวกเขา ทหาร เรื่องนี้คงต้องขอคำแนะนำจากพวกคุณที่เคยฝึกฝนทหารในกองทัพมาก่อนจะได้ไหมครับ”

“โอ้ จะสร้างค่ายเลยหรอครับ นั้นมันต้องใช้เงินมากมายมหาศาลเลยนะ” โจกล้าวออกมาแล้วนึกขึ้นได้ ไอ้คนที่อยู่ตรงหน้าได้ชื่อว่าเป็นคนที่รวยที่สุดในเกมนี้

ตุลาหัวเราะ “ไม่มีปัญหาครับ เรื่องเงินไม่ต้องเป็นห่วง อีกอย่างผมตั้งใจจะใช้ค่ายที่ว่าเป็นที่เล่นระดับทักษะพื้นฐานของผู้เล่นอยู่แล้ว จริงอยู่ทุกเมืองจะมีสถานที่ฝึกฝนในลักษณะนี้ แต่การจะเข้าไปฝึกต้องมีเงื่อนไขหลายอย่าง บางที่จำกัดเลเวล บางที่ต้องทำงานให้เป็นค่าตอบแทน แต่ค่ายของผมถ้าใครอยากมาใช้บริการ แค่ออมเสียค่าใช้จ่ายเล็กน้อยก็เข้ามาฝึกฝนได้ ในอนาคตผมจะอบรมครูฝึกที่มีความสามารถ เพื่อช่วยให้ผู้ฝึกสามารถพัฒนาทักษะได้อย่างรวดเร็ว คิดว่าสิ่งนี้น่าจะสามารถสร้างรายได้ให้อีกทางหนึ่ง”

ราล์ฟกับโจที่ได้ยินอดเห็นด้วยไม่ได้ หากได้คนอย่างตุลาเป็นผู้ฝึกสอน ต่อให้ต้องจ่ายค่าฝึกหนึ่งร้อยเหรียญทองก็ถือว่าคุ้ม แค่ว่าเท่าที่อีกฝ่ายสอนให้เมื่อคืน พวกเขายังไม่เคยได้เรียนจากที่ไหนเลย ถึงเจ้าตัวจะบอกว่าในทวีปหลักก็น่าจะมีสอน แต่จากประสบการณ์ที่ผ่านมา พวกเขายังไม่เคยเห็นที่ไหนมาก่อน ที่สำคัญดูเหมือนตุลาจะมีความรู้เรื่องศิลปะการต่อสู้ในโลกจริงอีกต่างหาก ถ้าจะเปิดสำนักขึ้นมาจริงๆ พวกเขาเองก็อยากจะเป็นศิษย์เหมือนกัน แต่การฝึกสมาธิเมื่อคืนก็รู้แล้วว่าตุลาเป็นอาจารย์ที่ยอดเยี่ยม ไม่เคยมีสำนักไหนที่คอยกระตุ้นเตือน

พวกเขาเวลาที่เกิดความคิดฟุ้งซ่าน

“ตกลงครับ พวกเราจะช่วยออกแบบโรงฝึกทหารเอง”

ตุลาหิยบุตรดาษแผ่นใหญ่ออกมาจากกระเป๋าล้วนออกมา
ในนั้นมีผังเมืองอย่างง่าย ๆ

“เท่าที่ผมออกแบบมาถึงจะเรียกว่าค่าย แต่ที่จริงเหมือนกับหมู่บ้าน
ชะมากกว่า เพราะผมอยากลองสร้างหมู่บ้านเล็กๆ ที่สามารถเลี้ยงตัวได้
เริ่มจากการขุดบ่อ สร้างพื้นที่ทางการเกษตร เอาแค่ปลูกพืชผักไว้กินเอง
ก็พอไม่ต้องถึงขั้นทำไถนา แล้วก็มีสวนโรงฝึก โรงงานตีเหล็ก โรงไม้ ที่อยู่
อาศัย ส่วนสำคัญที่สุดคือโรงฝึกที่ได้มาตรฐาน ส่วนนี้คงต้องพึ่งกลุ่ม
พาลคอนที่มีประสบการณ์ทางด้านนี้แล้วครับ”

“โอโฮ นี่มันกลายเป็นผังเมืองเล็กๆ ไปแล้วนะครับ” โจอดอุทาน
ออกมาไม่ได้ “คงต้องลงทุนไม่น้อยเลยทีเดียว”

“ถ้าทำแค่โรงฝึกอย่างเดียว ในระยะยาวมันจะสิ้นเปลืองมากครับ
ไหนจะค่าอาหาร ค่าอาวุธ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ อีก จัดเตรียมการให้พร้อม
ในที่เดียว ด้วยการสร้างหมู่บ้านที่เลี้ยงตัวได้ขึ้นมาเลยจะดีกว่า ผมจะ
รับสมัครคนมาทำหน้าที่ต่างๆ เอง พวกคุณไม่ต้องเป็นห่วง ขอให้ตั้งใจ
ออกแบบโรงฝึกก็พอ ชุดแรกผมจะหาคนมาฝึกประมาณห้าสิบถึงหนึ่งร้อย
คน และช่างฝีมือด้านต่างๆ เท่าที่หาได้ คิดว่าไม่น่ายาก” ตุลาเอ่ย

“ช่างฝีมือจะไปหามาจากไหนหรอครับ” รัลฟอดถามไม่ได้ เมื่อ
เห็นโครงสร้างของหมู่บ้านที่ตุลาคิดจะสร้าง เขาเองก็อยากศึกษาดู
เหมือนกัน ไม่น่าว่าในอนาคตเขาอาจจะสร้างเมืองของตัวเองในทวีปหลัก
ควรหาความรู้ด้านนี้ไว้บ้าง

ตุลาหัวเราะแล้วกล่าวว่า “ก็ตามโรงงานต่างๆ ที่อยู่บนเกาะนี้
นั่นแหละครับ ผมเองก็มีค่าความสนิทสนมกับพวก NPC พวกนี้ไม่น้อย
น่าจะขอลูกมือมาช่วยบุกเบิกหมู่บ้านนี้ได้หลายคนเหมือนกัน”

แน่นอนว่าการที่ตุลาเล่นเกมนี้มานาน แกมวนเวียนอยู่แค่เมืองเริ่มต้นอัลวินและเมืองพลังจิตโดอี ทำให้เขาสนิทสนมกับ NPC หลายคน โดยเฉพาะ NPC ร้านค้าที่เขาเอาวัตถุดิบไปขายบ่อยๆ คิดว่าน่าจะขอลูกมือในร้านมาทำงานที่หมู่บ้านนี้ได้ไม่ยาก แกมตุลายังตั้งใจจะฝากฝังให้ร้านค้าเหล่านั้นช่วยคัดเลือก NPC เข้ามาฝึกฝนเป็นกองทหารชุดแรกของเขาด้วย

สำหรับผู้เล่นทั่วไปไม่กี่คนที่รู้ว่าตุลามีฝีมือมากขนาดไหน แต่สำหรับเหล่า NPC ร้านค้าแล้ว พวกนี้รู้ดีว่าตุลามีฝีมือสูงมาก เพราะตุลาเป็นหนึ่งในผู้เล่นไม่กี่คนที่นำชิ้นส่วนที่ได้จากบอสมาขาย และขายบ่อยที่สุด หากฝากฝังคนพวกนี้ให้ช่วยคัดกรองคนที่จะมาเป็นกองกำลังชุดแรก เขาน่าจะไม่ผิดหวัง

“ก่อนอื่นเลย ผมคงต้องรวบรวมช่างจำนวนมากมาสร้างสิ่งก่อสร้างต่างๆ ก่อน” ตุลาเปิดเมนูเวลาแล้วกล่าวต่อ “วันนี้ผมคงทำได้แค่จ้างช่างฝีมือให้เริ่มก่อสร้าง ฝากใบประกาศรับสมัครไว้กับร้านค้าที่ผมรู้จัก แล้วคงต้องออกจากเกมครับ เรื่องการออกแบบโรงฝึกขอฝากไว้กับพวกพี่ด้วยก็แล้วกัน”

จากนั้นตุลาก็คุ้ยรายละเอียดกับพวกใจอีกสักพัก จึงเรียกพวกแมวกลับเข้าผีนึก แล้ววาร์ปกลับเมือง อีกไม่นานที่นี้ก็จะเกิดค่ายทหารเล็กๆ ที่เป็นหนึ่งในฐานกำลังซึ่งทำให้เขากลายเป็นผู้ยิ่งใหญ่ของโลก MWO

73

เริ่มต้นแผนการ

เมื่อเข้ามาอยู่ในเมือง ตุลาาก็เริ่มต้นทำตามแผนการที่วางไว้ เขาติดต่อร้านค้าต่างๆ เพื่อหาข้อมูลของช่างก่อสร้างจำนวนมาก เมื่อได้ที่อยู่ที่แน่ชัดก็เดินทางไปหาทันที

ผลการเจรจาปรากฏว่า หากต้องการสร้างหมู่บ้านตามที่ตุลา ออกแบบไว้ จะต้องใช้ค่าใช้จ่ายมหาศาลยิ่งกว่าเงินสดที่เขา มี แต่หากสามารถหาวัสดุต่างๆ ได้เอง ทางกลุ่มช่างจะรับผิดชอบด้านการผลิต และการก่อสร้างโดยใช้งบประมาณน้อยกว่านับสิบเท่า

หากต้องการสิ่งก่อสร้างที่มีคุณภาพ เฉพาะไม้ที่ใช้ก็ต้องใช้อย่างน้อย ห้าชนิด บางชนิดต้องใช้หลายพันต้น ตุลาลองคำนวณดูแล้วพบว่า ถ้าต้องการประหยัดค่าใช้จ่ายจะต้องเหนื่อยยากเลือด หลังจากขอข้อมูล ต้นไม้ทั้งหมดและจุดที่สามารถหาได้แล้ว เขาขอให้กลุ่มช่างส่งตัวแทนไป ที่กลุ่มฟาลคอนเพื่อปรึกษารูปแบบของโรงฝึกทหารส่วนตัว โดยเขาจะ ขอใช้เวลาจัดการหาวัสดุต่างๆ เมื่อพร้อมแล้วจะติดต่อกลับไปอีกครั้ง

ความจริงถ้าเป็นไปได้ตุลาอยากจะเริ่มสร้างกองทัพ NPC ให้เร็ว ที่สุด แต่เขาก็ไม่อยากจะรบกวนกลุ่มฟาลคอนมากเกินไปกว่านี้ จึงตัดสินใจ

วาร์ปไปเมืองโคอีและเมืองเริ่มต้นอัลวินเพื่อแวะเวียนไปหาคนคุ้นเคย จะได้ติดต่อขอว่าจ้างช่างฝีมือไปช่วยบุกเบิกการสร้างหมู่บ้านแห่งใหม่ ส่วนการเริ่มต้นฝึกฝนกองกำลังคงต้องใช้เวลาอีกนาน อย่างน้อยต้องรอให้สร้างหมู่บ้านเสร็จก่อน

เมื่อไปถึงโรงตีเหล็กตุลาก็ต้องตกตะลึง โรงตีเหล็กของบาร์คตอนนี้มีคนงานมากกว่าตอนที่เขาเคยอยู่หลายเท่า แคมโรงงานยังขยายอาณาเขตมากขึ้น สาเหตุมาจากสงครามที่ทวีปหลักทำให้ที่นี่มีความต้องการอาวุธสูงมาก แม้ว่าอาวุธที่สร้างจากเกาะเริ่มต้นจะมีระดับต่ำ แต่ด้วยฝีมือของบาร์ค ถึงระดับจะต่ำแต่ก็มีคุณภาพดี ผู้เล่นคลาส 2 คลาส 3 ก็สามารถใช้ได้ ประกอบกับชื่อเสียงที่เป็นถึงอาจารย์ของกลุ่มช่างเหมันต์ ผู้เล่นเพียงกลุ่มเดียวที่สามารถสร้างไอเทมระดับ S ได้ ทำให้ผู้เล่นและ NPC จำนวนมากจากทวีปหลักมาขอสมัครเป็นศิษย์

บาร์คแนะนำตุลากับช่างฝีมือซึ่งทำงานในโรงตีเหล็กของเขาว่า

“เจ้าหนูนี่ก็เป็นอดีตลูกศิษย์ของฉัน ให้ไปเรียนรู้กับมันก็แล้วกัน”

คำกล่าวของบาร์คสร้างความปั่นป่วนให้กับกลุ่มผู้เล่นและ NPC ที่มาเรียนรู้การตีเหล็กพอสมควร บาร์คยังคงเป็นบาร์คคนเดิมที่ไม่ช่างพูดและไม่ให้คำแนะนำกับศิษย์มากนัก คนที่เรียกได้ว่าเป็นศิษย์ของบาร์ค ถ้าจะนับไปแล้วก็มีแค่กลุ่มช่างเหมันต์กับตุลาเพียงเก้าคนเท่านั้น หลายๆ คนจึงอยากเรียนรู้เรื่องการตีเหล็กกับตุลาจนเขาต้องรีบกล่าวว่า

“ผมไม่ได้ตีเหล็กมานานแล้วครับ ศิษย์สายตรงของคุณบาร์คมีแค่กลุ่มช่างเหมันต์เท่านั้น ผมเองก็แค่ครูพักลักจำมาจากกลุ่มช่างเหมันต์อีกทอดหนึ่งเองครับ”

แม้จะชี้แจงออกไปแล้ว แต่กลุ่มผู้เล่นและ NPC ที่มาฝึกฝนกับบาร์คก็ไม่ยอมถอยใจ ต่างพากันเสนอตัวเพื่อเป็นผู้ช่วยบุกเบิกหมู่บ้านใหม่อีกกันหลายคน ตุลาใช้วิธีเดิมคือ ใช้ทักษะตรวจสอบค่าความดี ถึงวิธีนี้จะ

ช่วยคัดกรองคนได้ไม่ดีนัก แต่อย่างน้อยก็พอจะทำให้ได้รู้ว่า ผู้ที่ต้องการร่วมงานกับเขาไม่เคยทำสิ่งที่เลวร้ายมากมาย มาก่อน ส่วนคนที่มีความชั่วสูงมากคงต้องปฏิเสธ ตูลาเลือกคนงานที่จะช่วยบุกเบิกหมู่บ้านใหม่ได้ถึงสิบคน เป็นผู้เล่นสี่คน NPC หกคน ถือว่ามากเกินพอเลยทีเดียว เขานัดหมายว่าเมื่อสิ่งก่อสร้างพื้นฐานอย่างที่อยู่อาศัยสร้างเสร็จแล้วจะกลับมาอีกครั้ง

จากนั้นตุลา ก็ตระเวนไปตามร้านค้าต่างๆ ที่ถนนสินทสนม เพื่อเตรียมการจ้างผู้ชำนาญการสาขาต่างๆ ให้เข้าร่วมในการสร้างหมู่บ้าน บางคนถึงกับออกปากเข้าร่วมด้วย แต่ส่วนใหญ่รับปากจะส่งลูกมือที่ไว้ใจได้มาเป็นผู้ช่วยของตุลา

เมื่อได้บุคลากรที่มีความชำนาญในสาขาอาชีพต่างๆ ครบแล้ว ตุลา ก็แวะไปทักทายกลุ่มทหารของเมืองเริ่มต้น แน่ใจว่าพวกหลินสูเองก็ดีใจมากที่ตุลา กลับมาเยี่ยม

“ไม่ได้เจอกันนานเลยนะตุลา หายไปเป็นปีเลย” พวกทหารที่สนทสนมกับตุลา เข้ามาทักทายและสอบถามเรื่องต่างๆ ที่ผ่านมา สำหรับตุลา อายุของเขาเพิ่มจากตอนนั้นไปเพียงปีกว่า แต่สำหรับ NPC เหล่านี้ เวลาผ่านไปหลายปี จนนายทหารหนุ่มในครั้งนั้นดูมีอายุเพิ่มขึ้นมาก หลายคนกลายเป็นคนใหญ่คนโตยศสูงไปแล้ว

หลังการสนทนารำลึกความหลังผ่านไป พวกทหารก็ออกปากขอประลองกับตุลา ซึ่งคิดในใจอย่างขบขันว่า ‘พวกนี้เนี่ย ดูๆ ไปแล้วถึงเวลา (ในเกม) จะผ่านไปหลายปี แต่ก็ยังมีนิสัยบ้าๆ บอๆ เหมือนเดิมแฮะ’

แน่นอนว่าตุลา ในตอนนี้ไม่ใช่คนเดิมกับเมื่อตอนที่เขาเริ่มเล่นเกมใหม่ๆ ทหารคลาส 2 และคลาส 3 ย่อมไม่ใช่คู่มือของเขาอีกต่อไป เหล่าทหารยศสูงจึงทยอยพ่ายแพ้ตุลาคนแล้วคนเล่าในไม่กี่กระบวนท่า

ลึนส์ที่เห็นดังนั้นก็กับพึมพำออกมาอย่างไม่ตั้งใจว่า

“สมแล้วที่เป็นศิษย์ของสุดยอดฝีมือในตำนานอย่างท่านจอมพราน ลูคัส”

ไม่รู้ว่าป็นโชคดีหรือโชคร้ายของตุลาที่มีคนได้ยินคำพูดของ ลินุส ซึ่งเรียกเสียงฮือฮาจากนายทหารยศสูงหลายๆ คน จนตุลาที่ลืมไปแล้วว่าลูคัสเป็นคนที่มิชื่อเสียงและได้รับความเคารพนับถือสำหรับเหล่า NPC มาก ต้องรีบปฏิเสธว่า

“ผมไม่ได้เป็นศิษย์ของคุณลูคัสนะครับ แค่เคยไปฝึกฝนเล็กๆ น้อยๆ แค่นั้นเอง ท่านนั้นเอง คุณลูคัสไม่เคยรับผมเป็นศิษย์หรอกครับ”

แทนที่คำกล่าวของตุลาจะทำให้เหตุการณ์สงบลง มันกลับสร้างความปั่นป่วนให้กับเหล่านายทหารระดับสูงมากกว่าเดิม

“ที่ผ่านมามีคนลูคัสไม่เคยยอมรับใครเป็นศิษย์เลย แต่ที่แน่ใจได้ก็คือ ทุกคนที่เคยได้รับคำชี้แนะจากท่านจะกลายเป็นสุดยอดฝีมือได้ไม่ยาก ให้ตายเถอะ ตุลา น่าจะบอกเรื่องนี้กับพวกเราก่อน เรื่องสำคัญแบบนี้รีบรีบเอาไว้มั้” นายกองไวท์กล่าว

‘รีบรีบเอาไว้มั้หรือ’ ตุลาอดคิดในใจไม่ได้ จริงๆ แล้วเขาเห็นว่าการที่เขาเคยฝึกฝนกับลูคัสนั้นไม่ใช่เรื่องใหญ่เลย แต่พอนึกดูดีๆ สถานะของลูคัสเองก็ไม่ใช่ธรรมดา อีกฝ่ายเป็น NPC ที่ฝึกฝนจนแข็งแกร่งและรับรู้ความเป็นจริงของโลก MWO ว่าเป็นเกมที่ถูกสร้างขึ้น ทั้งที่ไม่ใช่ NPC ซึ่งประจำอยู่ในอาคารบริการผู้เล่น เท่าที่ตุลารู้ ในตอนนี้ NPC ที่แข็งแกร่งระดับนี้มีอยู่แค่หกคนเท่านั้น นั่นคือสุดยอดฝีมือของสายพลังต่างๆ ได้แก่ ลูคัส หวงหลง ซีเรีย กับสามจักรพรรดิของเผ่าเทพ มาร และมังกร

ตุลาที่กำลังครุ่นคิดถึงเรื่องดังกล่าวรู้สึกเอะใจขึ้นมาทันที ‘การที่พวกคุณลูคัสเคยบุกไปประลองกับสามจักรพรรดิ แสดงว่าที่จริงแล้ว

ต่อให้ไม่มีการเปิดทวิป แต่คงมีวิธีเข้าไปในทวิปในตำนานอยู่แล้วสินะ
ไม่ว่าตอนนี้ถ้าจะมียอดฝีมือบางคนเข้าไปในทวิปในตำนานแล้วก็เป็นได้”
ขณะที่ตุลา กำลังครุ่นคิดอยู่นั้น ไวก์ก็ถามออกมาอีกว่า

“ว่าแต่ตุลาบอกว่าตอนนี้กำลังจะบุกเบิกสร้างหมู่บ้านอยู่ใช่ไหม
ช่วยบอกรายละเอียดให้หน่อยได้หรือเปล่า”

“ใช่ครับ ผมกำลังเริ่มต้นสร้างหมู่บ้านเล็กๆ อยู่ครับ ผมตั้งใจจะ
สร้างโรงฝึกทหารเพื่อฝึกฝนกองทหารของตัวเองสักกองหนึ่ง เพื่อในอนาคต
จะได้พากองกำลังนี้ไปบุกทวิปหลักดูสักครั้ง แต่แผนการนี้คงต้องใช้เวลา
อีกหลายปี”

สินุสอดร้องออกมาไม่ได้ “ให้ตายเถอะ ถ้าฉันหนุ่มกว่านี้อีกสัก
20 ปี ฉันจะขอเข้าร่วมด้วยแน่ๆ”

แมกซ์ครุ่นคิดอยู่สักพักก็กล่าวว่า “ตุลา ฉันมีข้อเสนอให้เธอ ฉัน
จะส่งกำลังพลหน่วยของฉันเข้าไปช่วยเธอสร้างหมู่บ้าน ขอแลกเปลี่ยน
คือเธอต้องรับกำลังพลของฉันเข้าร่วมการฝึกด้วย ถ้าได้ฝึกกับเธอนั้น
มั่นใจว่าพวกลูกน้องจะพัฒนาได้มากกว่าตอนนี้”

ต่อให้ตุลาไม่ได้เป็นศิษย์ของลูคัส แต่ฝีมือที่แสดงออกมาเมื่อครู
แสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่าไม่ธรรมดา เด็กหนุ่มคลาส 2 เลเวลไม่ถึง
10 กลับสามารถถนัดนายทหารคลาส 2 และคลาส 3 หมอบกันเป็นแถวๆ
ถ้าตุลายอมเหนื่อยฝึกฝนทหารของเขา มั่นใจได้เลยว่ากองทหารจะแข็งแกร่งขึ้นอย่างแน่นอน

นายกองคนอื่นที่ได้ยินรีบเสนอตัวกันมากมาย ไม่ว่าใครก็อยาก
จะพัฒนาฝีมือของตัวเอง แต่บุคคลอย่างลูคัสเชื่อว่าจะสามารถขอเข้าพบ
ได้ง่ายๆ ถึงขนาดที่มีคำกล่าวว่า “หากไม่เป็นที่ต้อนรับ ต่อให้เฝ้าเป็นเดือน
ก็ไม่มีทางได้เจอ หากมีवासนาเข้าไปใกล้บ้าน ก็เปิดประตูต้อนรับแล้ว”
ตุลาเองก็รู้ดี เขาไปหาลูคัสที่ไรไม่เคยต้องเคาะประตูสักที

สำหรับทหารพวกนี้ โอกาสที่จะได้ฝึกฝนกับลูคัสแทบเป็นไปไม่ได้ ดังนั้นการได้ฝึกฝนกับตุลาซึ่งถือเป็นศิษย์ของลูคัส ย่อมเป็นโอกาสที่หาได้ยาก

ตุลารีบชี้แจงทันที “ผมคงฝึกทหารทั้งกองไม่ไหวหรอกครับ อย่างมากก็ฝึกได้ไม่เกินหนึ่งร้อยคน เอาเป็นว่าถ้าจะส่งทหารมาฝึกกับผม ส่งมาไม่เกินสามสิบคนจะได้ไหมครับ จำนวนที่เหลือผมจะได้ฝึกเป็นกองกำลังของตัวเอง”

เหล่านายทหารเริ่มสูมหัวปรึกษากัน พวกเขาเองก็เข้าใจความลำบากใจของตุลา หากเป็นการฝึกทั่วไป เพียงแค่บอกรูปแบบหรือวิธีการแล้วปล่อยให้ฝึกฝนเอาเองก็พอ แต่หากเป็นเทคนิคขั้นสูงย่อมต้องอาศัยคำแนะนำอย่างใกล้ชิดเพื่อป้องกันความผิดพลาด จุดประสงค์ในการสร้างหมู่บ้านของตุลา คือ การฝึกกองกำลังของตัวเอง ย่อมไม่อาจเสียเวลาถ่ายทอดวิชาให้กองกำลังอื่นๆ มากเกินไป

“สามสิบคนก็ได้ เรื่องกำลังคนที่พวกเราจะส่งไปช่วยสร้างหมู่บ้าน พวกเราจะช่วยอย่างเต็มที่ หลังจากนั้นพวกเราจะคัดเลือกคนเข้าไปฝึกกับเธอเอง น่าเสียดายที่ตอนนี้ นายทหารระดับหัวกะทิหลายคนเข้าไปเสี่ยงโชคในทวีปหลัก ไม่อย่างนั้นคงมีคนอยากฝึกกับเธอมากกว่านี้”

“มิน่า ผมเองไม่เห็นนายทหารที่คุ้นเคยหลายคนเลย นึกว่าพวกนั้นไม่ได้เข้าเวอร์เซอีก”

สินุสยกั้ไหล่แล้วกล่าวว่า “ในทวีปหลักตอนนี้มีสงครามอยู่เนิ่นนา ไ้พวกไฟแรงบางคนคงออกไปเสี่ยงโชค อีกอย่างการจะเลื่อนยศก็ต้องมีคลาสสูงๆ แล้วไอ้เกาะอัลกัสเองก็มีแต่มอนสเตอร์คลาสต่ำ ไปเสี่ยงโชคที่ทวีปหลักมีโอกาสเลื่อนคลาสได้มากกว่าเยอะ”

พวกเขาปรึกษากันเรื่องการก่อสร้างหมู่บ้านอีกหลายเรื่อง ทั้งเรื่องการวางผังเมืองและสิ่งก่อสร้างต่างๆ ตุลาบอกพวกนายทหารเพื่อนๆ

ของเขาว่า หากจะเริ่มลงมือสร้างหมู่บ้านให้ไปติดต่อกลุ่มนายช่างประจำเมืองมาไค เพราะเขาได้ติดต่อกับไว้ก่อนหน้านี้อยู่แล้ว หลังจากนั้นตุลาก็ออกจากเกมก่อนเวลาหลายชั่วโมง

หาว่าไม่รู้ว่าจะแผนการสร้างหมู่บ้านของตุลาที่ความจริงควรจะดำเนินต่อไปได้อย่างราบรื่น กลับถูกพวกนายทหารเหล่านี้ก่อวุ่นจนต่างจากแผนการที่วางไว้หลายเท่า

เมื่อตุลาออกจากเกมแล้วเข้ามาอยู่ในบ้านที่โลกจำลอง นี่น่า
ก็ปรากฏตัวขึ้นมาแล้วถามว่า

“คุณตุลาต้องการหยุดใช้เครื่องสลีปแคปซูลก่อนเวลาหรือเปล่าคะ”

“ไม่เป็นไรครับ ผมจะหยุดใช้เครื่องตอนตีห้าเหมือนเดิม ที่ออกมาก่อนเวลาเพราะต้องการทำอย่างอื่น นี่น่าจะช่วยติดต่อกับพวกซัยให้ออกจากเกมมาหาผมสักครู่ได้ไหมครับ”

“รับทราบค่ะ” นี่น่ารับคำและส่งข้อความไปหาพวกซัย ไม่ถึง 10 นาที พวกซัยก็มารวมตัวกันที่บ้านของตุลา

“เรียกพวกเรามาทำไมได้ซื่อ ถ้าพลาดเรือกลับเกาะเริ่มต้นต้องรอไปอีกวันเลยนะไว้” เมื่อพบหน้าตุลา เขาก็บ่นออกมาเป็นคนแรก

“พวกแกลงเรือไปแล้วหรือ” ตุลาถาม

“ยังหรือ” ซัยตอบแล้วอธิบายว่า “พวกเราจองเวลาเรือช่วงก่อนออกจากเกม ตอนนี้อยู่เหลือเวลาอีกหลายชั่วโมง ในเกมก็เป็นวันเหมือนกัน”

“อืม ดีที่ยังไม่ได้ออกเดินทาง ฉันมีเรื่องอยากให้พวกแกช่วย”
ตุลากล่าวแล้วเริ่มต้นเล่าแผนการสร้างหมู่บ้านและกองกำลังให้เพื่อนๆ ฟังแล้วสรุปว่า

“ที่ฉันอยากให้พวกแกช่วยคือ ให้พวกแกชักชวนพวก NPC ที่เบื่อสงครามให้ลี้ภัยมาอยู่ที่เกาะเริ่มต้นหน่วย ดูเหมือนพวก NPC ในเกมจะสามารถเดินทางระหว่างเกาะและทวีปหลักได้อย่างอิสระนี่นา จะได้ให้คนพวกนี้มาเป็นชาวบ้านที่อาศัยในหมู่บ้านใหม่ของฉัน ยิ่งเยอะยิ่งดี ตอนนี้ฉันอยากได้กำลังคนเพื่อสร้างกองกำลังของตัวเองอยู่”

“เข้าท่าแฮะ รวบรวมประชาชนก่อนเพื่อสร้างฐานเศรษฐกิจ คงไม่มีที่ไหนเหมาะสมเท่ากับเกาะเริ่มต้นที่พวกเกรียนซ่าไม่ออกอีกแล้ว แต่ไอการจะสร้างกองกำลังที่เกาะเริ่มต้นมันจะดีเหรอ อย่างเก่งพวกทหารของได้ชื่อจะตันอยู่แค่คลาส 2 นะไม่น่าจะเก่งสักเท่าไร” คิงวิเคราะห์

ตุลาอดหัวเราะออกมาไม่ได้ “ระดับคลาสจริงๆ แล้วมันก็แค่ตัวเลข เพราะความสามารถจริงๆ ขึ้นอยู่กับค่าสถานะและระดับทักษะมากกว่า ถึงคลาส 2 จะมีขีดจำกัดของค่าสถานะ แต่ถ้ามหน่วย พวกแกเคยเห็นคนที่ฝึกจนค่าสถานะตันก็คน ส่วนใหญ่แค่ค่าสถานะมากพอที่จะเลื่อนคลาสได้ ทุกคนก็ทำภารกิจเลื่อนคลาสกันทั้งนั้นแหละ ขอบอกตรงๆ นะขนาดฉันเพิ่งคลาส 2 ตันๆ แต่ก็อัลดคลาส 3 ปลายๆ ลงไปกองมาแล้ว”

จากนั้นตุลาาก็เล่าให้ฟังถึงการประลองกับกลุ่มฟาลคอนและเหล่าทหารรักษาเมือง

พวกชายคิดในใจตรงกันว่า ‘ก็เอ็งมันพวกจอมแหกคอกนี่หว่า นี่หมายความว่าอยากจะทำกองทัพอัดแหกคอกแบบเดียวกันขึ้นมาจริงๆสินะ’

เอกแย้งขึ้นมาว่า “แต่พวก NPC มีค่าสถานะและพัฒนาการต่างๆ น้อยกว่าผู้เล่นเป็นสิบเท่าเลยไม่ใช่เหรอ กว่าจะระดับทักษะและค่าสถานะจะมากพอดังต้องใช้เวลาไม่ใช่น้อย ฝึกพวกผู้เล่นน่าจะง่ายกว่าเยอะ”

ตุลายิ้มแล้วอธิบายสิ่งที่เขาเคยวิเคราะห์หามาบอกให้เพื่อนฟัง “วิธี

พัฒนาทักษะพื้นฐานขั้นแรกคือ การใช้งานบ่อยๆ หรือขยันฝึกฝน แต่ต่อให้ฝึกหนักขนาดไหนก็ยังมีขีดจำกัด คิดว่าน่าจะตันที่ระดับประมาณ 70 จุดนี้แหละที่ผู้เล่นจะได้เปรียบพวก NPC เพราะผู้เล่นสามารถพัฒนาความสามารถและร่างกายได้ดีกว่าพวก NPC ถึง 10 เท่า แต่ระดับที่สูงขึ้นไปแค่ความขยันมันไม่พอ ต้องอาศัยความเข้าใจถึงจะพัฒนาต่อได้นั่นคือระดับทักษะขั้นสูงที่เรียกว่า *วิถีแห่งนักสู้* หรือ *วิถีแห่งพลัง* จุดนี้ไม่ว่าผู้เล่นหรือ NPC ก็ไม่ต่างกัน ฉันคิดว่าพวก NPC ที่ใช้ชีวิตอยู่ในเกมตลอดเวลาโดยที่ไม่ต้องออฟไลน์ออกจากเกมน่าจะได้เปรียบผู้เล่นด้วยซ้ำ”

ชัยพยักหน้ารับ “อืม เป็นไปได้ว่ะ ดูจากพวกแมวของได้ซื่อก็เห็นได้ชัดแล้ว อย่างน้อยตอนนี้พวกแมวก็น่าจะมีวิถีแห่งนักสู้แล้ว เทียบความสามารถก็คลาส 4 เข้าไปแล้ว ถ้าให้เวลาได้ซื่ออีก 3-4 ปีในโลกจริง ได้ซื่ออาจจะสร้างกองทัพที่มีแต่คลาส 4 คลาส 5 ก็เป็นไปได้”

คงเห็นพ้องด้วย เกมนี้เปิดบริการมา 5 ปีกว่า ผู้เล่นที่พัฒนาได้ถึงคลาส 4 ยังมีน้อยมาก อาจเป็นเพราะระบบที่วันหนึ่งสามารถเล่นเกมได้เพียง 2 วันในเกม แถมเรื่องบางอย่างยังจำเป็นต้องใช้ความคิดอย่างต่อเนื่อง บางคนพอออกจากเกมก็ถูกภาระหน้าที่ดึงดูดสมาธิ ทำให้ความสามารถไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร ตอนนี้คงเข้าใจแล้วว่า การที่เขาสารภาพพัฒนาได้เร็วกว่าผู้เล่นคนอื่นๆ หลายเท่า มาจากการที่พวกเขาโชคดีได้เรียนศิลปะการต่อสู้ ทำให้ความเข้าใจและระดับทักษะก้าวหน้าเร็วกว่าผู้เล่นทั่วไปมาก

“สรุปว่าฉันอยากให้พวกแกออกไปชักชวน NPC ที่อยากหนีจากสงครามให้มาอยู่กับฉัน แต่จะพาคนไหนมาเข้าร่วมยังงั้นขอให้ตรวจสอบค่าความดีก่อน ถึงฉันอยากได้คนมาเป็นกำลังให้ แต่อย่างน้อยก็อยากได้คนที่จะไม่สร้างปัญหาให้กับฉันในอนาคต เรื่องค่าใช้จ่ายพวกแก

ติดต่อมาที่ฉันได้เลย เขาเป็นว่าฉันให้พวกแกไปก่อนเลยก็แล้วกัน”

ตุลาสดึงไอเงินในเกมให้กับชัยทันทีหนึ่งหมื่นเหรียญทอง ชัยที่เห็นยอดเงินถึงกับหน้าซีด

“เฮ้ย มากมายขนาดนี้เลยหรอ ตีเป็นเงินไทยมันไม่ใช่หน่อยๆ เลยนะ ลงทุนมากไปป่าวได้ซื้อ นี่มันแค่เกมนะโว้ย”

คิง เอก และกรที่ชะโงกหน้าเข้ามาดูก็เบิกตากว้าง ตุลาที่เห็นปฏิกิริยาของเพื่อนทั้งสี่คนอดหัวเราะออกมาไม่ได้

“คิดการใหญ่ต้องกล้าลงทุนสิ หมู่บ้านนี่จะเป็นฐานกำลังของฉันในการควบคุมเกม ถ้าเป้าหมายนี้สำเร็จ รับรองได้ว่าไอเงินจำนวนนี้นั้นมันเป็นเรื่องเล็กน้อยมาก”

ชัยหันมาจ้องตาตุลาแล้วถามอย่างเคร่งขรึม “ได้ซื้อพอจะเล่าแผนงานให้ฉันฟังได้ไหม บอกไว้ก่อนนะ ถ้ามันไม่ดีฉันคัดค้านเต็มที่แน่ๆ ฉันรู้ว่าแกรวย แต่จะเอาเงินมาใช้แบบนี้ฉันไม่เห็นด้วย”

ตุลาหันมาพิจารณาชัยแล้วยิ้มออกมา คำกล่าวของชัยมองได้สองด้านคือ เขาเป็นห่วงเพื่อนจริงๆ หรือจะมองอีกแง่คือ กำลังก้าวก่ายความลับทางธุรกิจก็ได้ ตุลาอดยิ้มออกมาไม่ได้ เขามั่นใจว่าเป็นอย่างแรกซะมากกว่า

“หึๆ บอกตรงๆ นะ ถ้าพวกเราไม่รู้จักรักกันในโลกจริง รับรองฉันไม่มีทางบอกแน่ๆ ฉันตั้งใจจะสร้างสมาคมพรานป่าที่ทวีปหลัก แผนงานแรกคือฝึกกำลังคน พวกแกเองก็ใช้ชีวิตในทวีปหลักมานานน่าจะรู้ว่า ไอระบบของเกมนี้ที่ต้องแลกเนื้อแยกชิ้นส่วนของมอนสเตอร์หลังการสังหารมันเป็นเรื่องที่น่าเบื่อมากขนาดไหน งานอย่างนี้ไม่มีใครชอบหรอก ถ้าฉันฝึกกำลังคนให้เก่งๆ แล้วส่งไปรับจ้างเป็นผู้ติดตามผู้เล่น คอยจัดการงานเกี่ยวกับการล่าและการเก็บวัตถุพิเศษโดยเฉพาะ คิดว่าจะมีคนจ้างไหม”

“ลูกค้าล้นหลามแน่นอน” เอกตอบอย่างมั่นใจ

ชัยยังคงขมวดคิ้วแล้วกล่าวว่า “แต่ไอ้งานแบบนั้นก็มีอยู่ทั่วไปนี่นา ตามเมืองใหญ่ๆ ก็มีพวก NPC พรานป่าคอยรับจ้างอยู่แล้วแทบทุกเมือง ถึงจะแพงไปหน่อยแต่ฉันเองก็เคยใช้บริการบ่อยๆ โดยเฉพาะเล่นเกม พร้อมไอ้คิงที่ชอบบุกฆ่ามอนไม่เลือกหน้า ไม่สนเก็บของด้วย” ชัยหันไปมองคิงแล้วอดว่าออกมาไม่ได้ ส่วนคิงที่ได้ยินก็สะดุ้งนิดหน่อยแล้วยิ้มแห้งๆ

ตุลาพยักหน้ารับแล้วกล่าวว่า “นั่นมันเป็นระดับพรานป่าธรรมดาที่อยู่ตามเมืองต่างๆ แกอาจรู้ดีอยู่แล้ว เกมนี้มันไม่มีทักษะแลเนื้อ ความสามารถในการฆ่าและซากสัตว์อสูรจะขึ้นอยู่กับทักษะการใช้มีดโดยตรง ยิ่งสูงเท่าไรยิ่งจัดการซากสัตว์อสูรได้ง่ายขึ้น ฉันมั่นใจว่าจะอบรมพรานป่าที่มีความสามารถเหนือกว่าพรานที่อื่นได้แน่ อิม อาจแถมวิชาการทำอาหารระดับเซฟมือทอง กับช่วยต่อสู้ได้ด้วย รับรองมีแต่คนอยากจ้างแน่นอน”

ชัยพยักหน้ารับแล้วกล่าวต่อ “ถึงอย่างนั้นก็เถอะ ฉันก็ไม่เห็นว่ามันจะทำได้มากมายนี่หว่า นายลงทุนมากขนาดนี้ฉันว่าเสียเปล่านะ”

ตุลายิ้มแล้วเฉลยว่า “ความจริงเป้าหมายของสมาคมพรานป่าที่ฉันจะสร้างในอนาคตคือการรวบรวมข่าวสารต่างหาก ลองคิดดูนะ ถ้าคนของฉันได้ไปประจำอยู่ทุกเมืองในทวีปหลัก แคมคอยติดตามผู้เล่นคนอื่น ๆ ทำภารกิจต่างๆ เกิดคิดว่าฉันจะกลายเป็นคนที่มีเครือข่ายข่าวสารกว้างไกลขนาดไหน ถ้าถึงเวลาที่กองกำลังที่ฉันฝึกอบรมพร้อมเมื่อไหร่ บวกกับข่าวสารที่มี ฉันคิดว่าไ้การพิชิตทวีปหลักมันไม่ใช่เรื่องยากแน่นอนว่านี่ไม่ใช่แผนการที่จะทำสำเร็จได้ในเวลาไม่กี่ปี อาจต้องใช้เวลาราว 20 ปีในเกมเลยทีเดียว แต่ก็อย่างที่รู้ๆ กัน กว่าฉันจะออกจากเกาะเริ่มต้นได้ก็ต้องใช้เวลาอีก 3 ปีกว่าในโลกจริง ในเกมก็ 30 ปีกว่าปี เวลามาก

ขนาดนั้นถ้าเอาแต่ฝึกฝีมือคงเบื่อตายแน่ๆ อีกอย่าง ถ้ามีข่าวสาร
กว้างขวางรับรองทำอะไรได้อีกเยอะ นีๆ พวกแกต้องคาดไม่ถึงแน่ๆว่าฉัน
มีแผนการอะไรอีกบ้างที่สามารถลั่นกลอนเศรษฐกิจของเกมนี้ได้ ฮ่าๆๆ”

“วันนี้ได้ซื้อเป็นอะไรไปวะ ยังกับตั้งใจจะป่วนเกมนี้เลยแฮะ”
เอกแอบกระซิบ แต่ที่นี้คือโลกจำลอง ต่อให้กระซิบเบาขนาดไหนก็ได้ยิน
กันทุกคนอยู่แล้ว

กรอ้มแล้วกล่าว่า “จิงใจป่วนแล้วไง แกไม่คิดวามันน่าสนุก
เหวอ”

คิงหัวเราะดังลั่น “เอาด้วย น่าสนุกต๊อด”

ชัยถอนหายใจออกมาแล้วกล่าวว่า “เฮ้อ อยู่นอกเกมฉันเป็น
รองประธานชมรมคอยจัดการเรื่องต่างๆ ให้ ในเกมกะจะเล่นสบายๆ ดัน
ยึดงานมาให้ซะได้ แกมไม่ใช่งานธรรมดา งานข้างชะด้วยสิ”

“แล้วไง ตกลงจะเข้าร่วมหรือเปล่า บอกไว้ก่อนนะ ถ้าเข้าร่วมกับฉัน
ผลกำไรที่ได้รับรองแบ่งให้แน่ๆ ถ้ามันไปได้ดีจริงๆ รับรองรวกกันทั้งกลุ่ม
เลยนะ ขอบอก แต่ถ้ามันไม่เวิร์กก็อย่าคิดมาก ยังไงฉันก็ยังเหลือเงินอีก
เยอะ ไม่ใช่ซะบ้างเดี๋ยวมันจะหลุดซะก่อน ถ้าไม่ใช่เพื่อนกันไม่เอ่ยชวน
หรอกนะ ฮ่าๆๆ” ตูลาหัวเราะเสียงดัง

ชัยเองก็อดหัวเราะออกมาไม่ได้ “ไ้อ้บ้า ถ้ากลัวเงินหลุด เอามาให้
ฉันใช้ก็ได้ เอาเถอะ ในเมื่อแกลงแผนไว้ขนาดนี้แล้ว ฉันต้องเข้าร่วม
แน่ๆ เรื่องชักชวน NPC ไม่ต้องเป็นห่วง รับรองจะหาพวกที่ไวใจได้ไป
เป็นลูกน้องแกแน่นอน แต่ฉันคงต้องตระเวนไปตามอาณาจักรต่างๆ ที่ถูก
ทำลายเพื่อรวบรวมคนก่อน อาจจะต้องใช้เวลาหลายวันหน่อยนะ”

เอกที่นึกขึ้นได้รีบกล่าวบ้าง “เออ พูดถึงเรื่องเมืองที่ถูกถล่ม จริงๆ
แล้วก็มีเรื่องที่ผมอยากจะบอกได้ซื่อนะ ไ้อ้เรื่องที่ได้อืซื้อคาดการณ์ว่า
อาณาจักร Freedom ที่เพิ่งตั้งมาได้ไม่นานจะเจราจขอสงบศึกนะ ตรงกัน

ข้ามเลยละ พวกมันส่งกำลังคนโจมตีอาณาจักรอื่นๆ จนถล่มไปได้หลายเมืองเลย สงสัยไอ้เรื่องการเจรจาคงยังไม่เกิดขึ้นแน่ๆ เผลอๆ เจ้าอพลโลเองอาจคิดว่ามันสามารถยึดครองได้ทั้งทวีปแห่งนี้”

ตุลาที่ได้ยินก็ตอบว่า “การเจรจาต้องเกิดขึ้นแน่ๆ ยังไงชะอาณาจักร Freedom ในตอนนี้ก็ไม่มีกำลังมากพอจะยึดทั้งเกมหรือก ไอ้การไล่ถล่มเมืองอื่นๆ มันเป็นแค่การสร้างภาพเท่านั้นเอง ยังไงช่วงสงครามก็ไม่มีการตายแล้วลระดับจริงๆ นี่นา จบสงครามแล้วในหมู่ของมหาอำนาจคงไม่มีใครแค้นกันจริงจิงหรือ ยกเว้นพวกที่แพ้สงครามจนอาณาจักรล่มสลาย”

“สร้างภาพหรือหรือ หมายความว่าไงวะ” กรถาม

“แกคิดว่าถ้าอพลโลไปขอเจรจาดตรงๆ ผลจะออกมาเป็นยังไง ไอ้การเจรจามันต้องดูสถานะด้วย อยู่ๆ อาณาจักรที่เพิ่งก่อตั้งจะไปขอเจรจาหรอ นั่นไม่ต่างจากขอทานไปขอความเมตตาจากมหาเศรษฐีเลยนะ ถ้าทำแบบนั้นมีแต่จะถูกเหยียบย่ำจมดินซะมากกว่า เผลอๆ จะไม่มีโอกาสได้เจรจาสะด้วยซ้ำ มันต้องมีการแยกเขี้ยวกางเล็บแสดงว่า ข้าแน่ให้เห็นกันก่อน ถึงจะเจรจากันได้อย่างเท่าเทียม เชื้อเถอะ อีกไม่นานต้องมีการเจรจาเกิดขึ้นแน่ๆ” ตุลาอธิบาย

“อืม จั๊นหรอ คงต้องรอดูกันไป” กรกล่าว

“แต่ใจจริงฉันก็อยากให้สงครามมันดำเนินต่อไปอีกสักพักนะ แผนการของฉันจะได้ไม่มีคนเพ่งเล็งมากนัก” ตุลาเอ่ยพลางนึกในใจอย่างเสียดาย เขาน่าจะคิดเรื่องการสังสมกองกำลังของตัวเองได้นานแล้ว เพียงแต่ก่อนหน้านี้เขาแค่เล่นเกมเพื่อพัฒนาฝีมือและความสนุกสนานเท่านั้น ที่ตอนนี้เขาอยากหาอย่างอื่นทำนอกจากการฝึกฝนบ้าง อาจเป็นเพราะผลกระทบที่ได้รับมาจากการรับรู้ถึงเรื่องของโกอา หากมุ่นมันฝึกฝนเพียงอย่างเดียวอาจทำให้เขาเป็นบ้าได้ แต่จะให้เลิก

เล่นเกมนี้ก็น่าเสียดาย เพราะตอนนี้มันกลายเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของเขาไปซะแล้ว

“อย่าห่วงไปเลย หลังจากได้ซื้อเขียนคู่มือค่าความดี ให้อะไรเรื่องการตั้งกิลด์หรือการสร้างเมืองในทวีปหลักก็กลายเป็นเรื่องธรรมดาไปแล้ว ยิ่งได้ซื้อสร้างหมู่บ้านในเกาะเริ่มต้นที่ไม่มีอะไรน่าสนใจ รับรองไม่มีคนเพ่งเล็งหรอก” ชัยพลตอบ

ตุลาพยักหน้ารับแล้วก็นึกขึ้นมาได้ เขารีบกล่าวว่า “เออ จะว่าไปแล้ว ฉันเพิ่งเขียนคู่มือเล่มใหม่นะ แต่คิดว่าไอ้เล่มนี้คงขายไม่ได้มากนักหรอก เพราะราคามันแพงเวอร์ ที่เขียนขึ้นมาก็เพื่อความสบายใจนะ แค่มีคนอ่านแล้วไปเผยแพร่ให้พวกผู้เล่นใหม่ฉันก็พอใจแล้ว”

ตุลาเล่าให้เพื่อนฟังเรื่องข้อมูลที่เขาเคยบอกกับแจ๊ค แล้วแจ๊คนำไปเขียนเป็นคู่มือโดยไม่ได้ปรึกษากับเขาก่อน แต่นั่นยังไม่เท่ากับคู่มือนั้นมีคำแนะนำดีๆ อยู่ด้วย เขาเลยตัดสินใจเขียนคู่มือเล่มใหม่เพื่อชี้แจงถึงราคาจะแพงมากจนตุลาแน่ใจว่าไม่น่าจะขายออก แต่เขาถือว่าการทำแบบนี้ทำให้ตัวเองรู้สึกสบายใจมากขึ้น แค่นั้นก็พอแล้ว

พวกชัยสอบถามถึงเนื้อหาของคู่มือ ตุลา ก็เล่าโดยไม่ปิดบัง

“ว่าแต่ทำไมได้ซื้อไม่ลงรายละเอียดให้มากกว่านี้ละ ข้อมูลเชิงลึกก็ไม่ได้เขียนไว้มากนักนี่ ไอ้ที่เคยบอกพวกเรายังลึกซึ้งกว่าที่เขียนเป็นคู่มือซะอีก เรื่องพลังธรรมชาติก็ไม่เห็นกล่าวถึงเลย”

“ข้อมูลบางอย่างเขียนไปก็ไม่มีใครสนใจ เรื่องพลังธรรมชาติยิ่งจะทำให้ผู้อ่านสับสนซะมากกว่า แค่นี้ก็มากเกินไปแล้ว”

ตุลาดูนาฬิกาก็พบว่าเขายังเหลือเวลาอีกเกือบ 2 ชั่วโมง กว่า จะถึงเวลาออกกำลังกาย เลยหันไปกล่าวกับเพื่อนๆ

“อีกเดี๋ยวฉันจะไปทำธุระสักหน่อย พวกแกจะกลับเข้าไปเล่นเกมต่อหรือเปล่า”

พวกซัยพักหน้าตุลาจึงกำชับว่า

“เอาเป็นว่าเรื่องที่พวกเราตกลงกันวันนี้ขอให้มีความลับสุดยอดนะ ไม่งั้นสมาคมพรานป่าไม่ได้เกิดแน่ ไม่ว่าใครถามก็หาเหตุผลบอกปิดออกไปก็แล้วกัน ไว้เจอกันพรุ่งนี้นะ ฝากเรื่องชักชวนพวก NPC ที่ทวีปหลักหนีสงครามด้วยก็แล้วกัน”

“ไว้ใจได้เลย” กรตอบอย่างมั่นใจแล้วทั้งสี่คนก็กลับเข้าเกม

ตุลาและเพื่อนๆ ไม่รู้เลยว่า แผนการดังกล่าวจะทำให้ลายสมดุของเกาะเริ่มต้นยิ่งกว่ากลุ่มแปดเทพอสูรที่เคยแอบมาสรางดินเจี้ยนที่เกาะเริ่มต้นหลายเท่า แม้จะไม่ตั้งใจ แต่กลุ่มคนที่พวกซัยชักชวนมากลับมีเหล่าอดีต NPC ระดับราชาและชนชั้นสูงของอาณาจักรที่ล่มสลายหลายอาณาจักรมาด้วย ทำให้ผู้ดูแลระบบจำเป็นต้องลบข้อมูลเบื้องต้นของเกมนี้ที่เคยบอกไว้ว่าเกาะเริ่มต้นจะไม่มีทักษะและไอเทมระดับสูงออกไปโดยปริยาย

ตุลาช่างสมกับเป็นจอมทำลายสมดุเกมอย่างแท้จริง

74

ชื่อเสียงกำพิน

เมื่อเพื่อนๆ ทั้งสามคนกลับเข้าสู่เกมแล้ว ตุลา ก็โหลดนามบัตรที่จ้างหลินหลงเคยให้ไว้แล้วออกคำสั่งกับ AI ประจำบ้าน

“นี่นา ช่วยติดต่อดอกเตอร์จ้างหลินหลงให้ด้วยครับ”

AI สวรับคำสั่ง หลังจากนั้นไม่นานก็มีคำขอเข้าใช้งานบ้านในโลกจำลองของตุลา เขากดคำสั่งยินยอมทันที ทว่าผู้ที่มากกลับไม่ใช่จ้างหลินหลง แต่เป็นนายของจุนโซเจ้าเก่า

“ว่าไง ตุลา เธอมีเรื่องที่ยังสงสัยอยู่อีกอย่างนั้นหรือ”

“อ้าว ทำไมเป็นคุณของล่ะครับ ผมขอติดต่อดอกเตอร์จ้างนี่นา” ตุลาอดถามไม่ได้

จุนโซยิ้มแล้วตอบว่า “ยายหลินยังไม่ว่าง ฉันเลยมาแทน”

“งั้นหรือครับ ขอโทษจริงๆ ที่รบกวนเวลาของคุณ”

“อย่าคิดมาก ตอนนี้อยู่ที่เอริโซนาแดดยังแรงอยู่เลย ยังไม่ถึงเวลาพักผ่อนของฉันหรอกนะ ไม่ต้องเกรงใจหรอก ว่าแต่มีอะไรอะไรหรือ ถึงอยากติดต่อกับยายหลิน”

“คือ...อิม จะอธิบายยังไงดีเนี่ย คือผมอยากได้ห้องพิเศษที่สามารถ

เร่งเวลาได้นะครับ อย่างที่รู้วาระดับความเร็วสมองของผมมันไวกว่าปกติ คงมีแต่ Cyber Tech ที่สามารถสร้างพื้นที่ซึ่งสามารถเร่งความเร็วตามความเร็วของสมองผมได้ ที่ผมอยากปรึกษาดอกเตอร์จางเพราะดอกเตอร์จางน่าจะให้คำตอบที่ชัดเจนกับผมมากกว่าว่า ความเร็วระดับไหนที่จะไม่ก่อให้เกิดผลเสียกับสมองของผมนะครับ”

จุนโซเห็นด้วยในจุดนี้ ความจริงถ้าจะให้สร้างห้องที่เร่งความเร็วสูง เขาแค่ออกคำสั่งสุดยอด AI ที่ควบคุม Metropolis ก็ทำได้ แต่เขามีความรู้เรื่องสมองไม่มากนัก ผลกระทบจะเป็นอย่างไรเขาเองก็ไม่แน่ใจ เรื่องแบบนี้ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญจะดีกว่า

“ถ้าเป็นไปได้ ผมขอห้องจำลองที่มีบรรยากาศแบบเดียวกับ MWO นะครับ ห้องเร่งความเร็วแบบทั่วไปมันแปลกๆ ประสาทสัมผัสและการรับรู้ของร่างกายมันเพี้ยนๆ กว่าความเป็นจริงพอสมควร ผมอยากได้ห้องที่เร่งเวลาได้ และมีระดับความสมจริงให้ใกล้เคียงกับโลกจริงที่สุดครับ” ตูลากกล่าวเสริม

“อืม ไอ้โลกจำลองที่มีความละเอียดมากขนาดนั้นมีแต่ในเกมเท่านั้นแหละ การจะสร้างขึ้นมาไม่ใช่เรื่องง่าย เอาเป็นว่าเดี๋ยวฉันจะตามเพื่อนมาแล้งกัน รอสักครู่ละ”

จุนโซกดคำสั่งติดต่อสื่อสารกับเพื่อนร่วมงาน สักพักตุลาก็ได้รับคำขอเข้าพบจึงรีบยกยอรับทันที ผู้มาใหม่เป็นชายวัยกลางคนชาวเอเชีย อายุไล่เลี่ยกับจุนโซ แม้ว่าหน้าตาจะไม่โดดเด่นมากนัก แต่ดวงตาคมดูแล้วน่าจะเป็นคนที่มีระเบียบและความรอบคอบสูง

“นี่คือเพื่อนร่วมงานของฉันเอง ลีมินโฮ เป็นหนึ่งในผู้บริหารหลัก และมีความรู้ด้านการแพทย์ น่าจะให้คำปรึกษากับเธอได้” จุนโซแนะนำมินโฮไม่กล่าวอะไรมากมาย เขารีบเข้าเรื่องทันที

“จริงๆ แล้วผมมีเวลาไม่มากนัก เพราะความจริงตอนนี้ผมต้อง

ทำหน้าที่ดูแลระบบของ MWO ดังนั้นจะขอเข้าเรื่องเลยก็แล้วกัน ห้องที่สามารถเร่งเวลาได้และมีสภาพแวดล้อมเหมือนในเกมที่เธอขอ เราสามารถจัดเตรียมให้ได้ แต่คงต้องล็อกอินเข้าไปใช้ในเกมนั้นแหละจะง่ายที่สุด”

มินโฮยื่นการ์ดใบหนึ่งให้กับตุลา “นี่คือการ์ดไอเทมที่บรรจุโปรแกรมเร่งเวลาเป็นกรณีพิเศษ ก่อนใช้งานเธอต้องเข้าไปอยู่ในห้องที่ไม่มีคนอื่นอยู่ ไม่ว่าจะเป็นผู้เล่นหรือ NPC ถึงจะใช้งานได้ ความเร็วเริ่มต้นจะเป็นความเร็วระดับ 50 เท่า ช่วงแรกเราจะใช้ความเร็วระดับนี้ไปก่อน หากสมองของเธอไม่ทำงานหนักมากเกินไปค่อยปรับเวลาให้เร็วขึ้นเรื่อยๆ เพราะเรายังไม่รู้ว่าความเร็วสูงสุดที่จะทำให้สมองของเธอเกิดภาวะมันมากขนาดไหน อ้อ บอกไว้ก่อนนะในห้องที่มีการเร่งเวลา การพัฒนาร่างกายและทักษะต่างๆ จะลดลง ยิ่งเร่งเวลามากเท่าไรยิ่งพัฒนาได้ช้าลงเท่านั้น ไม่อย่างนั้นจะเอาเปรียบผู้เล่นคนอื่นมากเกินไป”

มินโฮหันไปกล่าวกับจุนโซว่า “พีจุนโซ ผมคงต้องรีบกลับก่อนตอนนี้ AI ในเกมมีพฤติกรรมแปลกๆ ยังไม่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้น ผมคงต้องรีบหาสาเหตุแล้ว”

“ว่าแต่มันเกิดอะไรขึ้นล่ะ ปกติไม่เห็นนายรีบร้อนแบบนี้เลยนี่” จุนโซอดถามไม่ได้

มินโฮถอนหายใจออกมา “ไม่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้นครับ ตอนนี้ NPC จำนวนมากกำลังแจ้งความประสงค์จ้องเรือเพื่อเดินทางไปเกาะเริ่มต้นอัลกัส ทั้งที่ในความเป็นจริง NPC ในทวีปหลักจะมีอคติบางอย่างที่ผู้สร้างเกมอย่างพวกเราแอบใส่ไว้ ทำให้ไม่ต้องการไปที่เกาะเริ่มต้น ผมเองต้องรีบหาสาเหตุก่อน ไม่อย่างนั้นถ้าพวก NPC ระดับสูงเข้าไปในเกาะเริ่มต้น เราจะต้องปรับระบบของเกาะเริ่มต้นกันครั้งใหญ่เลยทีเดียว เพราะเกาะเริ่มต้นไม่ควรจะมีทักษะและไอเทมระดับสูงอยู่”

ตุลาที่ได้ยินยกมือขึ้นอย่างหวาดๆ แล้วเอ่ยแทรก “เอ่อ! ให้อะไรเหตุการณ์

ที่ว่าอาจเกิดจากผมก็เป็นได้ครับ”

จุนโฮกับมินโฮหันมาจ้องหน้าตุลาพร้อมกัน ตุลายิ้มแห้งๆ แล้วกล่าวว่า

“คือตอนนี้ผมกำลังวางแผนสร้างหมู่บ้านเล็กๆ ทางเหนือของเกาะ อัลกัสนะครับ เมื่อครู่ผมออกมาจากเกม ผมเลยติดต่อเพื่อนให้ไปชักชวนพวก NPC ที่อยากหนีจากสงครามเข้าไปเป็นสมาชิกของหมู่บ้านที่ผมกำลังจะสร้าง”

“ไม่น่าใช่สาเหตุนั้นหรอก เรื่องที่เธอจะสร้างหมู่บ้านพวกเราเองก็กำลังตรวจสอบอยู่ ต่อให้เพื่อนของเธอชักชวน พวก NPC ที่ทวีปหลักก็คงจะตอบรับน้อยมาก เพราะปกติพวกนั้นจะมีเหตุผลบางอย่างที่ทำให้ไม่คิดจะเข้าไปที่เกาะเริ่มต้น ว่าแต่เธอคิดว่าจะชักชวน NPC ได้สักกี่คนล่ะ” มินโฮตัดบท

“คือผมให้ทุนเพื่อนไปหนึ่งหมื่นเหรียญทองครับ ถ้าคิดเป็นค่าเดินทางจากทวีปหลักกลับมาเกาะเริ่มต้น ซึ่งตกหัวละยี่สิบเหรียญทอง น่าจะได้ไม่เกินห้าร้อยคน ถ้าหักค่าอาหารและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ก็น่าจะได้สักสี่ร้อยคนครับ”

จุนโฮอดิวงปากออกมาไม่ได้ ถึงปัจจุบันนี้เขาจะจับแต่โครงการพันล้านหมื่นล้าน แต่เขาเองก็ยังไม่รู้ค่าของเงินอยู่ หากแลกเงินหมื่นเหรียญทองเป็นเงินจริง สำหรับคนทั่วไปนั้นไม่ใช่่น้อยๆ เลย

มินโฮเรียกหน้าจอตตรวจสอบข้อมูลแล้วกล่าวว่า “แต่ NPC จากทวีปหลักที่กำลังเดินทางมีหลายพันคนเลยนะ ไม่สิ ดูจากอัตราการที่เพิ่มขึ้น อาจมีจำนวนถึงหนึ่งหมื่นหรือหลายหมื่นคนเลยทีเดียว มีแม้กระทั่งกองทัพของเผ่าพันธุ์หายากอย่างเอลฟ์และคนแคระอีกด้วย ปกติพวกนี้จะไม่ค่อยยุ่งเกี่ยวกับมนุษย์ และไม่ยอมออกจากอาณาเขตของตัวเองซะด้วยซ้ำ”

ตุลาเบิกตาก้าง ตกลงตอนนี้ที่เกาะเริ่มต้นอัลกัสมือเอนดืออะไรหว่า
ทำไมเขาถึงไม่รู้เรื่องที่ NPC หลายหมื่นคนเดินทางเข้าไปที่นั่นเลย แบบนี้
ต้องไม่ใช่เรื่องธรรมดาแน่ๆ

“ตกลงที่เกาะเริ่มต้นมันเกิดอะไรขึ้นครับ ไม่มีเบาะแสเลยหรอ”
ตุลาอดถามไม่ได้ การที่ NPC จำนวนมากเข้าไปที่เกาะเริ่มต้นแบบนี้ เขา
กลัวว่ามันจะเกิดผลกระทบต่อโครงการสร้างหมู่บ้านของเขาเหมือนกัน

มินโฮสั่งให้ตรวจสอบการสื่อสารระหว่างทวีป หลังจากรอผลลึกลับ
ก็มีหน้าจอบปรากฏขึ้นตรงหน้า เมื่อตรวจสอบข้อมูลแล้ว เขาก็หันมา
จ้องหน้าตุลา

“ตอนนี้เคสต์สร้างหมู่บ้านของเธอกลายเป็นเคสต์หลักของ
เกาะอัลกัสไปแล้ว ฉันรู้แล้วว่าพวก NPC จำนวนมากแห่ไปที่เกาะเริ่มต้น
ทำไม”

“หมู่บ้านที่ผมออกแบบไว้รองรับคนได้อย่างมากไม่เกินพันคน
นะครับ จะกลายเป็นเคสต์หลักของเกาะเริ่มต้นไปได้ยังไง” ตุลา
อดร้องออกมาไม่ได้

“ก็ไอ้พวกนายทหารของเมืองอัลวินดันไปปล่อยข่าวว่า ศิษย์คน
ล่าสุดของหนึ่งในสามมหาปราชญ์ ลูคัส คิดจะสร้างเมืองนะสิ ตอนแรก
ก็กระจายออกไปแค่พวกนายทหารของมหานครทั้งสี่แห่งของเกาะอัลกัส
แต่พอพวกเขื่อพระวงศ์ของเกาะอัลกัสรับรู้ แล้วใช้เวทสื่อสารแจ้งข่าวให้
กับพวกเขื่อพระวงศ์ในทวีปหลัก ราชาของบางอาณาจักรที่รู้จักกับลูคัส
ก็เลยใช้เวทสื่อสารส่งคำถามไปหาเจ้าตัว เจ้านั้นดันยอมรับว่าเคยฝึก
เธออยู่ช่วงหนึ่งจริงๆ พอได้รับคำยืนยัน พวกเขื่อพระวงศ์จากทวีปหลัก
เลยส่งคนมาช่วยสร้างเมืองกันล้นหลาม ที่แยะคือพวกอดีตราชาที่สูญเสีย
เมืองในช่วงสงครามกับพวกแม่ทัพพากันแห่มาที่เมืองนี้ด้วยนะสิ”

มินโฮถึงกับกุมขมับ “เฮ้อ แบบนี้ฉันคงไม่ได้กลับบ้านพักใหญ่แน่ๆ

สมดุลของเกาะเริ่มต้นพังพินาศหมด แต่จะโทษเธอก็ไม่ได้ซะด้วยสิ แผนของเธอมันแค่สร้างหมู่บ้านเล็กๆ เท่านั้นเอง”

ตุลาถึงกับตกตะลึง ให้อุพกนายทหารเพื่อนเก่าของเขาทำพิชชะแล้วสิ ขนาดบอกแล้วบอกอีกว่าเขาไม่ใช่ศิษย์ของลูคัส พวกมันยังปล่อยข่าวแบบนี้ ออกไป

“ว่าแต่คุณลูคัสนี่โด่งดังมากขนาดนั้นเลยหรอครับ ผมเองก็เห็นเป็นแค่ตาแก่อารมณ์ร้อนธรรมดาๆ เท่านั้นเอง อืม อาจจะขี้โม้นิดหน่อย แต่ก็มีฝีมือจริงๆ แล้วแค่ผมได้ไปฝึกฝนกับเขาไม่นาน ทำไมพอคนอื่นรู้มันถึงกลายเป็นเรื่องใหญ่ขนาดนั้นไปได้ล่ะครับ” ตุลาอดถามไม่ได้

“เรื่องนี้ฉันพอรู้ คือก่อนหน้านี้พวกเราจะเปลี่ยนโลก MWO เป็นเกม ก่อนหน้านั้นสิ่งมีชีวิตทั้งหมดใช้ชีวิตเหมือนกับสิ่งมีชีวิตในโลกเรานั้นแหละ มีเกิดและตายเป็นเรื่องปกติ ซึ่งแน่นอนว่าเอาโลกแบบนี้มาใช้ทำเป็นเกมไม่ได้ พวกเราเลยใส่ระบบให้มีคลาส เลเวล และทักษะความชำนาญระดับต่างๆ แทรกลงไป ส่วนที่สำคัญที่สุดคือ ระบบการตายแล้วฟื้นคืนชีพ โดยที่ระดับและค่าสถานะลดลง เธอคิดว่าพอเราทำแบบนี้ จะเกิดอะไรขึ้น” จุนโซเอ่ย

ตุลาลองนึกในใจ ถ้าเหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้นในโลกจริงๆ จะต้องวุ่นวายปั่นป่วนสุดๆ อย่างแน่นอน

“ความวุ่นวายใช้ไหมครับ”

“หึๆ ไม่ใช่ความวุ่นวายระดับธรรมดาหรอกนะ มันคือมหาสงครามที่เกิดขึ้นทุกทวีปในโลกเลยละ แน่นอนว่าเมื่อมีสงครามย่อมมีวีรบุรุษเกิดขึ้น ทุกทวีปต่างเกิดวีรบุรุษที่กลายเป็นมหาจักรพรรดิประจำทวีป ยกเว้นทวีป Aldebaran ที่พวกเราเข้าไปแทรกแซงไม่ให้ไปถึงจุดนั้น เพราะถ้าเหตุการณ์ในทวีป Aldebaran ดำเนินไปถึงจุดนั้น ผู้เล่นจะไม่มีโอกาสลืมตาอ้าปากอย่างแน่นอน ในหมู่วีรบุรุษที่มีโอกาสกลายเป็นมหาจักร-

พรตมีอยู่สามคน เธอเองคงรู้จักแล้ว”

แน่นอนว่าตุลาพอจะเดาออกว่าสามคนนั้นมีใครบ้าง

“นั่นคือ จอมเวทสยบหล้า ลูคัส ยอดยุทธ์ทะยานฟ้า หวงหลง และจิตแห่งสรรพสิ่ง ซีเรีย ก่อนที่พวกนั้นจะพาดพิงกันจนทวีป Aldebaran ย่อยยับ พวกเราได้เข้าไปแทรกแซง ด้วยการดึงตัวทั้งสามคนให้มาทำหน้าที่ NPC พิเศษไงละ จากนั้นก็ปล่อยให้เวลาดำเนินต่อไปอีกเกือบร้อยปี จนพวก NPC เริ่มคุ้นเคยกับระบบ ถึงได้เปิดให้ผู้เล่นชุดแรกเข้ามาใช้บริการ แต่ผู้เล่นชุดแรกดันเอาตัวไม่รอด พวกเราเลยสร้างเกาะเริ่มต้นสิบแห่งขึ้นมา แล้วให้สามคนนั้นวาร์ปไปวาร์ปมาคอยดูแลเกาะทั้งสิบแห่งจนถึงตอนนี้”

มินโฮเสริมว่า “ลูคัสเป็น NPC ที่พิเศษ ไม่ใช่พิเศษเพราะตำแหน่งที่เราตั้งให้หรอกนะ แต่พิเศษจริงๆ กรณีของหวงหลงและซีเรียที่มีฝีมือสุดยอดไม่ใช่เรื่องแปลก เพราะสองคนนั้นมีต้นแบบที่ยอดเยี่ยม แต่ลูคัสเริ่มจาก NPC ธรรมดาจนกลายเป็นระดับสุดยอด เรียกว่าไม่ด้อยไปกว่าสามจักรพรรดิของทวีปในตำนานเลย ส่วนผู้ติดตามของลูคัสในอดีตก็มีทั้งราชาองค์ก่อนของอาณาจักรโอโนว่า ราชาของเผ่าเอลฟ์ และราชาคนแคระ ถ้าพวกนี้จะส่งคนมาช่วยเธอที่ถือได้ว่าเป็นศิษย์น้องก็ไม่ใช่เรื่องแปลก จนถึงตอนนี้ พวกเชื้อพระวงศ์ของอาณาจักรต่างๆ เองยังพยายามส่งลูกหลานไปฝึกฝนกับลูคัสอยู่เลย เพียงแต่ตั้งแต่ผู้เล่นเริ่มเข้ามาเล่นเกมนี้ พวกเราขอให้ลูคัสเลิกให้คำชี้แนะกับพวก NPC คนอื่นๆ เพราะเกรงว่าพวกผู้เล่นจะรับมือไม่ไหว การที่พวกเราส่งเธอไปให้ NPC พิเศษอย่างลูคัสดูแล พวกเราเองก็ไม่นึกว่ามันจะเกิดเรื่องแบบนี้ขึ้น แต่สถานะของเธอในตอนนั้นถ้าไม่ใช่ลูคัส ก็ไม่มีใครเหมาะสมจะรับหน้าที่ได้ดีกว่าอีกแล้ว”

จุนโซนึกเรื่องสำคัญขึ้นมาได้ จึงหัวเราะออกมาเสียงดัง “ฮ่าๆๆ

ถ้าพวกที่อยู่ในทวีปหลักรู้ว่าตุลาได้รับแหวนแห่งการทดสอบจากสามมหาปราชญ์ “ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นนะ”

ตุลาอดสงสัยไม่ได้ว่า ไอ้แหวนถ่วงความเจริญมันเจ๋งปานนั้นเลยหรอ หากู้ไม่ว่านั่นเปรียบเสมือนหลักฐานการยอมรับผู้สืบทอดเลยที่เดียว เพียงแต่ตุลายังไม่มีความสามารถถึงขั้นนั้น มินโฮที่ได้ยินก็นึกออกและรีบกำชับตุลาทันที

“ต่อไปนี่เราห้ามบอกใครว่าสวมแหวนสามวงนั้นเด็ดขาด โชคดีที่มันแตกไปแล้วหนึ่งวง แล้วรูปร่างภายนอกก็ไม่เตะตา คงไม่มีใครดูออก แล้วก็ขอสิ่งห้ามใช้เพลงมวยตระกูลไปร่วมกับทักษะ Unlimit Accelerate World ด้วย เพราะมันเป็นการก๊อปปี้รูปแบบของวิชาทะยานฟ้าชัดๆ ถ้าพวกอดีตผู้ติดตามของหลวงหลูรู้ละก็ยิ่งวุ่นวายหนักกว่านี้แน่ๆ โชคดีที่ซีเรียไม่ได้สอนจิตแห่งสรรพสิ่งให้เธอ อีกทั้งการทดสอบเพื่อสืบทอดวิชาไร้พ่ายก็ล้มเหลวไปแล้วด้วย ไม่อย่างนั้นไม่ใช่แค่ทวีปหลักปั่นป่วน แม้แต่ทวีปในตำนานก็คงวุ่นวายไม่แพ้กัน ถือว่าฉันท่องก็แล้วกันนะ”

ตุลาเห็นว่ามินโฮยอมมอบไอเทมที่ใช้เร่งเวลาได้ให้กับเขาอย่างไม่ยั้งเขิน เขาเองก็ไม่อยากให้คนอื่นรู้ความลับของตัวเองมากไปกว่านี้ จึงรีบปากอย่างง่ายดาย อีกอย่างรูปแบบการเคลื่อนไหวของเขานั้นไม่ได้ยึดติดกับเพลงมวยตระกูลไปอีกแล้ว แต่เขาได้สร้างรูปแบบการเคลื่อนไหวที่เหมาะสมกับตัวเองที่สุดได้แล้ว คิดว่าไม่น่ามีปัญหาอะไร

“ผมคงต้องรีบกลับไปดูแลระบบแล้วละ” มินโฮยื่นมือมาบีบไหล่ของตุลา กล่าวทิ้งท้ายว่า “อย่าให้ความลับต่างๆ กระจายออกไป ถ้าเป็นไปได้อย่าหางานมาให้ฉันมากนักละ จำไว้นะ วันหยุดของฉันขึ้นอยู่กับเธอ”

มินโฮกล่าวจบก็กลับเข้าไปดูแลระบบตามเดิม ส่วนจุนโชกับตุลาที่ได้ยินคำทิ้งท้ายของมินโฮต่างอดหัวเราะออกมาไม่ได้ งานของผู้ดูแล

ระบบช่างยากลำบากจริงๆ

ตุลาถามจุนโซว่า “ตกลงสาเหตุที่พวก NPC ทวีปหลักไม่อยากไปที่เกาะเริ่มต้นคืออะไรหรือครับ แล้ววิชาไร้พ่ายเป็นวิชาแบบไหน”

“อืม ใต้เรื่องที่ NPC ทวีปหลักไม่ยอมไปที่เกาะเริ่มต้นเธอไปถามพวกนั้นเองจะดีกว่า ถ้าเธอถาม พวกนั้นคงยินดีตอบ ส่วนเรื่องวิชาไร้พ่ายทำไมถึงอยากจู้ล่ะ”

“ผมสัญญากับคุณที่เรียเอาไว้ครับ ว่าสักวันจะคิดวิชาที่เหนือกว่านั้นให้ได้ ถ้ารู้ข้อมูลของวิชาที่สามคนนั้นคิดขึ้นจะได้มีความมั่นใจ”

จุนโซหัวเราะออกมา “จะว่าไฉนล่ะ ใต้การคิดวิชาที่เหนือกว่าจะว่ายากก็ยาก จะว่าง่ายก็ง่ายนะ วิชาไร้พ่ายที่ว่าก็สมกับชื่อของมันนั่นแหละ คือเป็นวิชาที่มีรูปแบบคล้ายๆ บาร์เรียร์ป้องกันสิ่งต่างๆ ทุกสิ่งที่สัมผัสกับมัน ไม่ว่าจะพลังงานหรือธาตุใดๆ ก็ตามจะถูกสลายไปหมด สรุปแล้วถ้าใช้วิชานี้ได้รับรองไม่แพ้อย่างแน่นอน แต่จะเอาชนะศัตรูได้หรือเปล่านั้นอีกเรื่องหนึ่ง ฉันเคยดูตอนที่สามคนนั้นบุกทวีปในตำนาน เรียกได้ว่ามันมากๆ เลย เล่นงานบาร์เรียร์สลายทุกอย่างแล้วบินพุ่งเข้าชน ใครขวางมีละ บุกทะลุได้โดยไร้การต่อต้านจริงๆ”

“เอ่อ ที่บอกว่าคิดวิชาที่เหนือกว่าได้ไม่ยากนี้หมายความว่าไฉนครับ” บาร์เรียร์ที่สลายได้ทุกอย่างเนี่ยนะ แล้วเขาจะสร้างวิชาที่เหนือกว่าได้ยังงั้น

“ก็ไอ้วิชาที่ว่ามันมีจุดอ่อนอยู่ที่ใช้เวลาใช้จะใช้วิชาอื่นนอกจากการบินไม่ได้เลยนะสิ เลยทำได้แค่พุ่งเข้าใส่ตรงๆ แล้ววิธีแบบนั้นก็เอาชนะพวกกระดืบจักรพรรดิของทวีปในตำนานไม่ได้หรอก จักรพรรดิมีเกราะมีขนาดใหญ่โตมาก การพุ่งชนที่สร้างรอยแผลขนาด 2-3 เมตรแทบจะไม่ต่างจากเอาเข็มไปจิ้มเลย จักรพรรดิมารก็สามารถแยก่างได้มากมาย จักรพรรดิเทพก็มีพลังพื้นตัวระดับสุดยอด จักรพรรดิเทพกับมารถือเป็น

พวกที่มีร่างกายพลังงาน ต่อให้ห่วยห่วยก็ไม่ได้แปลว่าตาย วิชาอื่นๆ ของสามคนนั้นก็ไม่สามารถสร้างบาดแผลให้กับพวกมันได้ชะด้วย สรุปว่าถึงจะไม่แพ้ แต่ก็เอาชนะไม่ได้นั่นเอง ถ้าเธอคิดวิชาที่มีพลังพอจะเอาชนะสามจักรพรรดิได้ ก็แปลว่าเหนือกว่าสามคนนั้นแล้ว”

“อืม สรุปว่าไอ้วิชานั้นจะว่าเจ๋งก็เจ๋ง จะว่าห่วยก็ห่วยสินะ ได้ยินอย่างนี้ชักรู้สึกว่ามันน่าเสียดายที่ไม่ได้เรียนเท่าไรแล้วแฮะ” ตูลาพิมพ์เบาๆ

“หึๆ ยังไงซะในตอนนี้นักถือได้ว่า วิชาไร้พ่ายเป็นวิชาที่มีพลังทำลายสูงที่สุดของเกมนี้ อีกทั้งยังไม่มีใครทำลายได้ก็แล้วกัน การที่เธอจะไปถึงขั้นนั้นได้คงไม่ใช่เรื่องง่ายแน่ๆ ไม่ต้องรีบร้อนไปหรอก ยิ่งเธอเก่งมากขึ้นเท่าไร ยิ่งเข้าใจเป้าหมายของฉันมากขึ้นเท่านั้น ฉันเชื่อว่าสักวันเธอคงทำได้ แล้วฉันจะคอยดูผลงานของเธอ”

กล่าวจบจูนโซก็หายตัวไป ตูลาที่มีโอกาสรับรู้ข้อมูลของสามสุดยอดฝีมือทำให้ยิ่งเห็นความห่างชั้นมากยิ่งขึ้น แค่เอาข้อมูลที่ลูคัสเคยบอกกับเขามาเขียนเป็นหนังสือ ไอ้เรื่องที่คิดว่าเป็นแค่ข้อมูลพื้นๆ กลับกลายเป็นข้อมูลระดับสูงทันที ภูมิปัญญาของสามคนนั้นย่อมไม่ใช่ธรรมดา

ตุลาลืมนึกไปว่าตัวเองก็ไม่ธรรมดาเช่นกัน สำหรับลูคัส คนที่สามารถล้มล้างพลังธรรมชาติได้ตั้งแต่เลเวล 1 เป็นยิ่งกว่าสิ่งมหัศจรรย์ซะอีก การที่ลูคัสมอบแหวนผนึกพลังให้กับตุลาก็เพราะมั่นใจว่าสักวันหนึ่งตุลาต้องสามารถพิชิตมันได้ และทะยานขึ้นมาเป็นสุดยอดฝีมือระดับเดียวกับตนได้อย่างแน่นอน ไม่อย่างนั้นตอนที่ตุลาหมดเวลาฝึก ลูคัสคงเรียกแหวนคืนมาแล้ว คงไม่หาอุบายหลอกให้ตุลาใส่มาจนถึงตอนนี้

เมื่อได้รับรู้ข้อมูลจากมินโฮทีละเอียดมากกว่าเว็บบอร์ดไม่รู้กี่เท่า ตูลาก็ตกลงใจบอกพวกชายว่าไม่ต้องไปหา NPC มาที่เกาะเริ่มต้นแล้ว

วันนี้ออกเดินทางมาเกาะเริ่มต้นอัลกัสได้เลย

ตุลาตรวจดูเวลา พบว่าเขาใช้เวลาพูดคุยกับเหล่าผู้บริหารของ Cyber Tech ถึงครึ่งชั่วโมง ถ้าการ์ดไอเทมใช้ได้ผลจริง เวลาที่เหลือ 1 ชั่วโมง ครึ่งน่าจะเทียบเท่าเวลาประมาณ 3 วัน ตุลาจึงตกลงใจกลับเข้าสู่เกมอีกครั้ง และเปิดจองห้องพิเศษในโรงแรมทันที

เขาเปิดใช้งานการ์ดเร่งกาลเวลาแล้วคัดเลือกหนังสือออกมาหลายเล่ม พบว่าค่า INT ที่ระบุอยู่บนหนังสือลดลงไปมาก เล่มที่มีค่า INT 1 หน่วยเหลือเพียง 0.16 หน่วย เมื่ออ่านในห้องพิเศษที่มีการเร่งเวลา ค่า INT ที่ได้ต่อหนังสือ 1 เล่มจะลดลงตามอัตราส่วนความเร็ว ยิ่งมากยิ่งได้น้อย

“อืม ก็ยุติธรรมดีเหมือนกันแฮะ” ตุลาพิมพ์เบาๆ พลังคิดในใจว่า

“ว่าแต่กลุ่มฟาลคอนจะเป็นยังไงหว่า ปกติพวกนั้นจะออนไลน์ช่วงเที่ยงคืนถึง 6 โมงเช้า คงไม่มีโอกาสได้เจอกับพวกที่มาจากทวีปหลักแต่อยู่ๆ เจอกองทหารจากเมืองเริ่มต้นทั้งสี่เมืองรวดเดียวแบบนี้คงอึดกันน่าดู”

แน่นอนว่ากลุ่มฟาลคอนถึงกับยกเลิกการทำงานในวันนี้ไปเลย ตอนแรกมีนายช่างไม่ถึงสิบคนเข้ามาขอพบและเริ่มสำรวจพื้นที่ แล้วไม่นานก็มีกลุ่มชายฉกรรจ์รูปร่างบึกบึนหลายสิบคนเข้ามาทักทาย แนะนำตัวว่าเป็นทหารองครักษ์ประจำเมืองอัลวินจะนำลูกน้องมาสำรวจพื้นที่

แต่นั้นยังไม่เท่าไร เพราะหลังจากนั้นไม่นานก็มีทหารจากมหานครอีกสามแห่งเข้ามาสมทบ รวมแล้วมีทหารร้อยกว่าคน ซึ่งทุกคนต่างตื่นเต้นที่จะได้มีโอกาสได้เรียนวิชาการต่อสู้จากศิษย์ของมหาปราชญ์ จนราล์ฟ แห่งกลุ่มฟาลคอนอดถามนายกองคนหนึ่งไม่ได้ว่า

“ศิษย์ของมหาปราชญ์ หมายถึงคุณตุลาหรือครับ”

“ใช่แล้ว ท่านมหาปราชญ์ ไม่สิ ตอนนี้ต้องเปลี่ยนเป็นท่านจอมพรวนแล้ว เป็นคนอบรมสั่งสอนนักเดินทางจากต่างมิติที่ชื่อ ตุลา ถึงขั้นจะเกิดไม่ทันสงครามในสมัยก่อน (เกิดทันก็แปลกแล้ว ตั้งร้อยกว่าปีก่อน ขนาดราชาองค์ก่อนของโอโนร่าที่เคยเป็นลูกน้องลูคัสยังเดี้ยงไปแล้วเลย) แต่ท่านจอมพรวนก็มีชื่อเสียงมาก ผู้ติดตามของท่านแต่ละคนเป็นระดับราชาของอาณาจักรใหญ่ๆ ทั้งนั้น ที่โด่งดังที่สุดคือ ราชาองค์ก่อนของอาณาจักรโอโนร่าไง” นายกองไวท์ตอบ

โจครางออกมา “อา มิน่าละ เป็นศิษย์ของบุคคลระดับตำนานนี่เอง ถึงว่าคลาส 2 ต้นๆ ทำไม่ถึงได้มีฝีมือสูงมากขนาดนั้น”

พัลลภที่ได้ยินอดเอาข้อมูลมารวมกันไม่ได้ ‘สงสัยคนที่พวกแมวของคุณตุลาเรียกว่า นายจอมโหด คงเป็นมหาปราชญ์แน่ๆ มิน่าถึงได้ห้ามพวกแมวบอกใครๆ’ (แน่นอนว่าเข้าใจผิดซะแล้ว)

ยังไม่ทันที่กลุ่มฟาลคอนจะหายตกใจ ก็มีกองทหารนับพันเดินทางมาจากทิศทางของเมืองมาไค เมื่อกองทหารมาถึงก็มีชายหนุ่มคนหนึ่งเดินออกมา เขาสวมชุดผ้าเนื้อดีสีฟ้าเข้ม หัวไหล่ประดับพู่ บนเสื้อมีเหรียญตราและสัญลักษณ์มากมาย ส่วนที่น่าตกใจที่สุดคือ หนวดเรียวงามที่ได้รับการตกแต่งเป็นอย่างดี จนกลุ่มฟาลคอนอดขำไม่ได้ พวกเขาคิดในใจตรงกันว่า

‘โง่หนวดออกจะหล่อขึ้นหลายเท่าเลยครับท่าน’

แม้ว่ากลุ่มฟาลคอนจะรู้สึกว่ามีมาใหม่แต่ว่าตัวไม่เข้ากับใบหน้าแต่กองทหารที่กำลังนั่งคุยอยู่ไม่คิดอย่างนั้น พวกเขารีบลุกขึ้นเข้าแถวแล้วแสดงความเคารพอย่างพร้อมเพรียงกัน

“ค่านับองค์ชายอัลเฟรโด”

องค์ชายโบกมือแล้วกล่าวว่า “นี่เธอสถานที่ที่ศิษย์คนล่าสุดของ

ท่านมหา...ไม่สิ ศิษย์ของท่านจอมพรานอยากจะสร้างเมือง”

“ขอรับองค์ชาย” นายทหารคนหนึ่งกล่าว ก่อนจะขอแบบร่างของหมู่บ้านจากกลุ่มฟาลคอน แล้วนำไปมอบให้องค์ชาย

องค์ชายอัลเฟรโดพิจารณาแผนผังที่ร่างขึ้นมาอย่างหยาบๆ แล้วกล่าวอย่างชื่นชมว่า

“ศิษย์ของท่านผู้เฒ่าจอมพรานไม่ทำให้เราผิดหวังจริงๆ ถึงจะเป็นโครงสร้างหมู่บ้านแบบง่ายๆ แต่ก็สามารถรองรับการขยายตัวได้ในอนาคตที่น่าชื่นชมคือ มีการแบ่งเขตเป็นชั้นนอกชั้นในโดยการตัดถนนทำให้สามารถควบคุมจุดสำคัญต่างๆ ได้ หากปิดถนนสายหลักก็จะสามารถใช้อาคารชั้นนอกเป็นปราการป้องกันการโจมตีของศัตรู หากมีกำลังพลมากพอก็สามารถซ่อนตัวในสิ่งก่อสร้างแล้วต่อสู้กับผู้นุกรุกได้ คิดโจมตีหมู่บ้านแห่งนี้ไม่ใช่เรื่องง่ายเลยทีเดียว”

กลุ่มฟาลคอนถึงกับเบิกตาโพลง พวกเขาไม่เคยคิดในแง่นี้มาก่อนเลย พวกเขาเห็นว่าที่นี่คือเกาะเริ่มต้น คงไม่มีใครบ้าบุกมาแน่ๆ แต่ตอนที่ตุลาออกแบบหมู่บ้านแห่งนี้ เขาคิดถึงเรื่องนี้ตั้งแต่แรกแล้ว โดยยึดเอาหมู่บ้านที่อยู่ใกล้ๆ เหมืองแร่ร้างมาเป็นตัวอย่าง ต่อให้ผู้เล่นหรือ NPC ในเกาะเริ่มต้นทำร้ายกันไม่ได้ แต่ก็มีวิธีจัดการรูปแบบอื่นๆ อีกมาก วิธีที่ง่ายที่สุดคือ การด้อนสัตว์อสูรจำนวนมากมาถล่มหมู่บ้านในคราวเดียว ตุลาจึงออกแบบหมู่บ้านในรูปแบบนี้ แม้พวกเขาจะก่อสร้างเคยแนะนำว่าการสร้างหมู่บ้านในรูปแบบนี้สิ้นเปลืองมากเกินไป ถ้าตุลายอมลดคุณภาพวัสดุจะประหยัดได้มากกว่า แต่ตุลาแย้งยืนยันจะใช้นิรูปเดิม แม้ว่าการสร้างหมู่บ้านที่รองรับผู้คนได้ไม่เกินหนึ่งพันคนและมีไม่กี่ร้อยหลังคาเรือนแห่งนี้จะต้องใช้ไม้หลายชนิด แต่ละชนิดจะต้องใช้เป็นพื้นฐานก็ตาม

“สมัยที่ตุลาฝึกอยู่กับพวกเรา เขาสนใจหมู่บ้านร้างที่อยู่ทางทิศใต้ของเมืองอัลวินเป็นพิเศษขอรับ หมู่บ้านที่ล่มสลายเพราะถูกฝูงมอนสเตอร์

โจมตีเป็นเรื่องลึกลับที่เกิดขึ้นเมื่อ 20 กว่าปีก่อน น่าจะส่งผลต่อการออกแบบหมู่บ้านนี้” ทหารองครักษ์คนหนึ่งกล่าว

องค์ชายถอนหายใจออกมา “อืม เรื่องของหมู่บ้านนั้นเป็นเรื่องลึกลับจริงๆ เกาะที่ได้รับการคุ้มครองจากเทพผู้สร้างอีกเก้าแห่งก็เกิดเหตุการณ์คล้ายๆ กัน ปกติเวลาที่หมู่บ้านใดๆ ล่มสลาย ประชาชนจะฟื้นขึ้นมาในเมืองที่อยู่ใกล้เคียง แต่ตอนนั้นชาวบ้านกว่าสองพันคนถึงกับหายไปทั้งหมู่บ้าน แล้วเปลี่ยนเป็นวิญญาณร้ายแทน ภายหลังพบว่าเป็นการกระทำของมนุษย์ที่ใช้ภูมิปัญญาโบราณของปีศาจร้าย ช่างน่าเจ็บใจนัก ตูคาดคงกลัวว่าจะเกิดเหตุการณ์ทำนองเดียวกันนี่สินะ ถึงได้ออกแบบหมู่บ้านแบบนี้”

กลุ่มฟาลคอนอดรู้สึกลังเลไม่ได้ พวกเขามีอายุมากกว่าตุลาหลายปี เคยท่องเที่ยวไปทั่วทวีปหลัก มีหน้าที่ยังเคยรับตำแหน่งผู้นำระดับสูงที่ยึดกุมชะตากรรมของอาณาจักรเล็กๆ ด้วยซ้ำ มาวันนี้กลับรับรู้ได้อย่างชัดเจนว่า ความสามารถของพวกตนด้อยกว่าเด็กอายุ 16 ปีกว่าๆ หลายชั้น ไม่เพียงวิชาฝีมือ ทักษะการต่อสู้ แม้กระทั่งการวางแผนและความละเอียดรอบคอบก็เทียบไม่ติด ตอนนี้อย่างไรว่าผู้เล่นหรือ NPC ในเกมต่างรู้แล้วว่าต้นเจี้ยนวิญญาณในเกาะเริ่มต้นทั้งสิบแห่งเกิดจากฝีมือของกลุ่มแปดเทพอสูรซึ่งปัจจุบันหัวหน้ากลุ่มนี้คือ อพอลโล ราชาแห่งอาณาจักร Freedom นั่นเอง

ในเมื่ออพอลโลเคยใช้วิธีพิเศษในการจัดการกับ NPC ของเกาะ เริ่มต้นได้ ในอนาคตถ้าคนคนนี้เริ่มรู้สึกว่าการหมู่บ้านของตุลาเป็นภัยคุกคาม ไม่นานอาจจะใช้วิธีเดิมจัดการก็ได้ ตุลาที่รู้ดีซึ่งลงมือป้องกันไว้ก่อน โดยออกแบบหมู่บ้านที่สามารถรองรับการโจมตีจากฝูงสัตว์อสูรได้เพียงข้อนี้คนที่เคยรับตำแหน่งเป็นถึงระดับแม่ทัพที่ทวีปหลัก แต่ไม่สามารถมองออก ถึงกับเกิดความละอายใจ

ใจอดถอนหายใจออกมาไม่ได้ “ไม่แปลกใจเลยที่พวกเราแพ้สงคราม ต่อให้เราไม่ถูกหักหลัง แต่ถ้าพูดถึงความละเอียดรอบคอบที่ระดับแม่ทัพพึงมี พวกเรายังเทียบกับเด็กที่เพิ่งเล่นเกมมาได้ปีกว่าๆ ไม่ได้เลย”

หลายๆ คนพยักหน้าเห็นด้วย เพียงแต่พวกเขาประเมินตุลาสูงเกินไปบ้าง ความจริงแม้ว่าจะไม่ได้แสดงออก แต่ตุลาก็จำเป็นต้องระมัดระวังพอลโลเป็นพิเศษอยู่แล้ว สาเหตุหลักมาจากไอเทมพิเศษที่กลุ่มแปดเทพอสูรทุ่มเทกำลังคนกำลังทรัพย์สร้างขึ้น ตอนนี้นั่นกลายเป็นดาบคู่ชีพของตุลาไปแล้วนั่นเอง

องค์ชายอัลเฟรโดกล่าวว่า “แม้ว่าแผนผังนี้จะดีมาก แต่ยังไม่ดีพอที่จะเป็นเมืองของบุคคลระดับศิษย์ของท่านจอมพราวน เราจะยึดรูปแบบของหมู่บ้านนี้เป็นหลัก แล้วพัฒนาให้ดีกว่านี้กันเถอะ ตอนนี้งานที่พวกเราพอจะทำได้คือ การรวบรวมวัสดุต่างๆ เอาไว้ให้มากที่สุด เมื่อตุลามายี่นีกครั้ง เราจะปรึกษากันว่าจะสร้างเมืองในรูปแบบใด”

องค์ชายกล่าวจบแล้วหันมาถามกลุ่มฟาลคอน “ว่าแต่ท่านนักเดินทาง พอจะทราบหรือไม่ว่าตุลาจะกลับมาที่นี่อีกเมื่อไหร่”

“คาดว่าอีกไม่เกิน 7 วันครับ” ราล์ฟตอบ

“อืม พวกเราพอจะมีเวลารวบรวมวัสดุต่างๆ อีก 7 วันสินะ กว่าจะถึงตอนนั้น พวกที่มาจากทวีปหลักคงจะมาถึงแล้ว เมื่อถึงเวลาพวกเราจะได้เริ่มสร้างเมืองทันที” องค์ชายสรุปแล้วหันไปกล่าวกับผู้ติดตาม

“แจ้งไปยังมหานครทั้งสี่แห่งให้เริ่มเคลียร์รวบรวมวัสดุสิ่งของได้ของรางวัลของภารกิจนี้วันหลวงจะเป็นผู้รับผิดชอบเอง”

งานนี้เรียกได้ว่า แผนการสร้างหมู่บ้านและค่ายทหารเล็กๆ ของตุลาล้มเหลวไม่เป็นท่า เพราะการก่อกวนของกลุ่มนายทหาร ทำให้มันกลับกลายเป็นเมืองขนาดกลางที่มีชื่อเสียงในชั่วข้ามคืนไปเลยทีเดียว